

Vörösvári Újság

Berischwarer Zeitung

V. évf. 1. szám

1999. január

Ára: 50 Ft

**Eredményekben gazdag, boldog új esztendőt
kívánunk minden kedves olvasónknak!**

Nejoawunsch

*I sing ned das Jóa is fagaunga, das Jóa ist fabei,
sonders wünsch fiars Nejoa Klik und Séin in Oufan jetzt klee.
I wünsch sou schön nua Kuads und Scheins, mid Freed,
we mia woatns in aundri Häza, i hob ned fü Zeed.
I bin hojgy olawä jung und olawä klää,
arwa waun mia wea zulauzn, wead weantz ned sogn ná,
es wead áing recht kfojny und weads schei sogn: jó, jó,
und weads mia was keim, wä fia teiz bin i jó tó.
Jeitz hob i dabe mia Aungst as farest mia me Taschl,
i má az wá kseeda geveizn, i hed am Puckl gheingt a Fasl.
Klaubtz mia sicha, i hob kstudiad waz i ti Leed wünschn suj zan Nejoa,
áwá i hob scha gmád i krieg fa lada Leana am Puckl kráwi Hoa.
Und seitz nua ned sou unklaubich wia in liebñ Herrgott se lina Zeha.
I hob söwa ned klaubt das i ban wünschn wea kriegñ kfriedi Zeha.
I wünsch eing a sehr grausz Klick durch mein sogn.
Az Nejoa suj eing fü Kögy pringa mid Rausz und Wogn.
Ti hundad Pengó-schtickl in di Packln,
und ti fünf Pengó-schtickl in di Sakln.
Und i sogn eing zan Schlus kaunz aufa und kloa,
wan i trast pin khainz fa miraaz klee aufschpretzn eiga Toa.*

I wünsch das tu teiz ollaz kriegst!

Boldog új évet!

A címdalunkon lévő újévi köszöntőbe beolvasván bizonyára sok olyan olvasónk akadt, akinek először fogalma sem volt arról, milyen nyelven íródhatott e rigmus.

Nos, a magyarázat az, hogy ez a vers valóban nem íródott, hanem szájról szájra hagyományozódott a Vörösváron élő német nemzetiség helyi nyelvén, dialektusában, mígnem több mint ötven évvel ezelőtt Nick József lejegyezte egy kis kockás füzetbe.

Mint köztudott, a helyi sváb nyelv nem írott nyelv, így lejegyzése ugyancsak körülményes és korántsem egyértelmű. Az egyik ember így írta le, a másik úgy. Mindenesetre bárhogy is írják le, jelentősen különbözik a Hochdeutschtól. A németországi németek nem is hiszem, hogy olvasni tudnák. (A szövegben csak itt-ott árulkodik egy-két olyan szó, ami az irodalmi német nyelvben is ugyanaz, például: Herrgott stb.)

Nick József, a szöveg lejegyzője a második világháborúban hősi halált halt. A füzetecske azonban megmaradt, családtagjai féltő szeretettel emlékként őrizgették.

E versikét annak idején a közösség alakította, formálgatta, adta szájról szájra, apáról fiúra örökítve. Szerzője ugyanúgy ismeretlen, mint akármely népköltészeti alkotás esetében.

Mostani közreadása szintén közösségi munka volt.

Az újévi sváb köszöntőre – amiről kezdetben nem is tudtuk, hogy vers – Müller Márton hívta fel figyelmemet, s ő adta át nekem fénymásolatát. Sax József porolta le a vers szövegét, és ő silabizálta ki a rímeit. Hogy az is megértse, aki nem tud svábul, apám átültette irodalmi német nyelvre. (A német szöveggel kapcsolatban köszönettel fogadtam Oláh Imre észrevételeit.) És hogy a németül nem tudó vörösváriak is élvezni tudják e vers humorát, s hogy nekik is szóljon e köszöntő, lefordítottuk magyarra is. Sax László készítette a nyersfordítást, jómagam pedig ennek alapján próbáltam irodalmi alkotássá formálni ezt a több évtizede szunnyadó jópofa, vidám verset.

E rigmust újév napján volt szokás előadni. Apám monográfiájában több hasonló is le van jegyezve. A hozzájuk fűződő hagyományról a magyar nyelvű könyvben a következőket olvashatjuk:

„Január elsejének leginkább a fiúk örültek, mert elmehettek új évet köszönteni. Mindenesetre először a rokonokat, az ismerősöket és a szomszédokat keresték fel, hogy a ... köszöntők egyikével boldog új évet kívánjanak. De mindig voltak bátor és leleményes gyerekek is, akik házról házra jártak, és így sok pénzt gyűjtöttek össze.”

E köszöntővel kívánunk mi is minden kedves olvasónknak, városunk minden polgárának – ha kissé megkésve is, de annál őszintebben – eredményekben gazdag, boldog új esztendőt!

Fogarasy Attila
felelős szerkesztő

Neujahrwunsch

*Ich singe nicht, das Jahr ist vergangen, das Jahr ist vorbei,
sondern wünsch' für's Neujahr Glück und Segen in Anfang jetzt gleich.
Ich wünsche so schnell nur Gutes und Schönes mit Freud',
weil mich warten's in andren Häusern, ich hab' nicht viel Zeit.
Ich bin halt immer jung, und immer klein,
aber wenn's mir was zulassen, werden sie nicht sagen, nein.
Es wird Ihnen recht gefallen und werdet schön sagen: ja, ja,
und werdet mir etwas geben, weil für das bin ich ja da.
Jetzt hab' ich dabei nur Angst, es verreißt mir mein Taschel,
ich meine, es wäre gescheiter gewesen, hätte ich an Puckl gehängt ein Fasl.
Glaubt es sicher, ich studierte, was ich den Leuten wünschen soll zum neuen Jahr,
aber ich krieg vom lauter Lernen auf meinem Rücken graue Haar'.
Und seien's sie nicht so unglaublich, wie im lieben Herrgott sei linke Zehe.
Ich hab' selber nicht geglaubt, dass ich beim Wünschen gefrorene Zehe
haben werde.*

*Ich wünsche Euch ein sehr grosses Glück durch mein Sagen:
Das Neujahr soll Euch viel Geld bringen mit Ross' und mit Wagen.
Hundert Pengö-Stück in's Packel und das fünf Pengö-Stück in den Sackel.
Und ich sag' Euch zum Schluss ganz offen und klar - das kommt vor -
wenn ich draussen bin, könnt Ihr von mir aus gleich aufspreizen Eurer Tor.*

Ich wünsche, dass du das alles kriegst!

Újévi köszöntő

*Nem éneklek, hogy az év elmúlt, hogy az évnek vége,
de kívánok rögvest szerencsét, áldást az új évre.
Örömmel kívánok minden jót és szépet,
Sietek, mert másutt is várnak a köszöntő végett.
Én ugyan még kicsi vagyok, szinte gyerek,
de ha meghallgatnak, nem mondanak rá nemet.
Maguknak is tetszeni fog, s azt mondják: ez igen!
s adnak majd valamit, hisz azért jöttem, iziben.
A félelmem nékem most csak abból fakad,
ha sokat adnak, a zsebem még leszakad.
A legokosabb dolog tán most az vóna,
ha lógna a hátamon egy kicsiny kis hordócska.
Már elhiggyék, e rigmust én sokat gyakoroltam,
A biflázástól megöszült a szőr is a hónomban.
Ne legyenek hitetlenek, mint a Jóisten bal lábujja,
Mert itt fagy meg menten, ki e köszöntőt fújja.
Kívánok maguknak egy nagy rakás szerencsét,
Hozzon az újév egy szekérenyi pénzecskét.
Száz pengősből legyen egész köteg rajta,
Öt pengőstől dagadjon sok pufók zsákocská.
Végül megmondom nyíltan, más dolgom nem maradt:
Ha elmentem, már tárhatják is ki a kapujukat.*

Kívánom, hogy mindez valóra váljon!

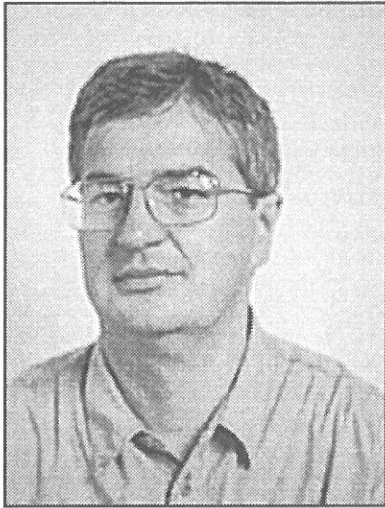
A Kulturális Alapítvány a Pilisvörösváron Élő Német Nemzetiségért a 18660908-1-13 adószámra várja felajánlásait, jövedelemadójuk 1 %-át, hogy anyagi alapot teremthessen a nemzetiségi kultúra nívósabb ápolására. Támogatásukat előre is köszönjük.

Az alapítvány kuratóriuma

„Tu piszt á tuat, tu piszt á sújgy!”

Legfőbb feladatunk az érdekérvényesítés

Interjú Müller Mártonnal,
a pilisvörösvári Német Nemzetiségi
Önkormányzat elnökével

– Elnök úr, ön az előző ciklusban is tagja volt a kisebbségi önkormányzatnak. Mivel foglalkozott ez az ötfős testület az elmúlt négy év során, hogyan értékeli a tevékenységüket?

– Az elmúlt négy évben feladataink közé tartozott a német nemzetiségi kulturális egyesületek támogatása, a települési önkormányzattól erre a célra nekünk juttatott pénzeszközök elosztása. Sokat foglalkoztunk a német nemzetiségi gimnáziummal, jelentős szerepet vállaltunk az ott folyó beruházásokban. Megpróbáltuk szorosabbá fűzni a németországi partnerkapcsolatokat is, tapasztalataink szerint azonban a német partnerközségek elsősorban a települési önkormányzattal kívántak párbeszédet folytatni, és nem velünk.

– Ön végig úgy éreztem az előző ciklus során, hogy a kisebbségi önkormányzat másodlagos szerepet játszik a települési önkormányzat mellett, hiszen legfőképpen a várostól kapott pénzeszközökből gazdálkodhatott, azokat a pénzeket oszthatta el az egyesületek között, legnagyobbbrészt abból folytathatott beruházásokat.

– Véleményem szerint az előző ciklusban szereptévesztésben voltunk, vagy másképpen fogalmazva nem találtuk a helyünket igazán. A kisebbségi önkormányzat legfontosabb feladata ugyanis nem az, hogy amolyan pénzes postásként közvetítsen az egyesületek és a városi önkormányzat között. Annál is inkább, mivel elképzelhető, hogy ebben az évben ezt a képviselőtestület rövidre zárja, és közvetlenül maga osztja el a támogatásokat. Nem tartom feladatunknak beruházások folytatását sem, annak ellenére, hogy igen pozitívan értékelem a német nemzetiségi gimnázium felújít-

tásában és bővítésében játszott szerepünket. Legfőbb feladatunknak azonban én az érdekérvényesítést tartom, az itt élő német nemzetiség jogainak képviselését. Ennek egyik legfontosabb színtere a város önkormányzata. Hiszen itt dőlnek el a kisebbséget érintő kérdések is. A nemzetiségi törvény kimondja, hogy jogunkban áll minden, a nemzeti kisebbséget érintő kérdésben véleményt alkotni, egyes esetekben akár vétőt is emelni. Ezért mi szándékaink szerint ott leszünk minden képviselő-testületi ülésen. Szeretném hangsúlyozni: élni szeretnénk a jogainkkal, de nem visszaélni!

– Ön foglalkozásánál is fogva nap mint nap sok emberrel találkozik, mi a véleményük a kisebbségi önkormányzat tevékenységéről?

– Az itt élő német származású emberek nagyon is elvárják, hogy szóljunk az érdeklükben. Azért választottak minket, hogy ott legyünk az őket érintő kérdések eldöntésekor, és a német nemzetiség szócsöve legyünk. Ez nem kevés felelősséget ró ránk. „Tu piszt á tuat, tu piszt á sújgy!” – szokták nekem mondani, azaz „Te is ott vagy, te is felelős vagy!”

– Mennyire vesznek részt a döntések előkészítésében, a bizottságok munkájában?

– Sajnos az a törekvésünk nem járt sikerrel, hogy az önkormányzati bizottságokba külsős tagként delegálhassuk egy-egy képviselőnk. Meghívott vendégként – szavazati jog nélkül – részt vehetünk ugyan a bizottsági üléseken, és véleményt alkothatunk, javaslatot tehetünk a minket érintő témákban, az OKSB-n kívül azonban csak elvétve szoktunk meghívót és anyagot kapni a bizottsági ülésekre. Szerencsés dolognak tartom viszont, hogy egy képviselőnk, Szax László a városi önkormányzatnak, azon belül a kulturális bizottságnak a tagja, így jobban tudjuk hallatni a hangunkat.

– Korábban gyakran érte az a kritika az önkormányzatot, hogy nem képes összefogni a német egyesületeket.

– Az egyesületek kiválóan működnek, hatalmas szerepük van a hagyományok, a nemzetiségi kultúra, az anyanyelv őrzésében és ápolásában. Mi semmilyen módon nem akarunk beleavatkozni a tevékenységükbe. Hogy az egyes egyesületek kikkel kötnék szorosabb munkakapcsolatot, az az ő dolguk. Fontos viszont, hogy felhívjuk a figyelmüket a különböző pályázatokra, amiket az országos német önkormányzat szokott kiírni. Információink szerint az eddigieknél több lehetőség lesz pályázatokon való részvételre.

– Hogyan látja ön az itt élő német kisebbség helyzetét, jövőjét?

– Annak ellenére, hogy Pilisvörösvárt a legnagyobb német nemzetiségi településnek mondják, sokkal nehezebb itt a hagyományokat, az anyanyelvet és az identitást megőrizni, mint egy kisebb településen. Vörösvár ugyanis egy befogadó település. A bánya beindításakor és utána is folyamatosan érkeztek ide nem németajkú családok. Szívesen telepedtek és telepednek le

itt, megtetszik a csodálatos táj, a kulturált környezet, vonzó a főváros közelsége is. Az öregektől számtalanszor hallottam a következő ironikus bölcsességet: „Ven e kájszt kummt, kib im ve, ven e vosszer trinkt, plepte to!” Azaz: „Ha vendégségbe jön egy idegen, kínáld borral, mert ha vízzel kínáld, itt ragad!” Aki tehát beleszolgált ebbe a levegőbe, megkóstolta a vizet, szívesen települt le Vörösváron. Ennek ma az az eredménye, hogy az eredetileg egy tömbben élő, németül beszélő, hagyományaihoz, szokásaihoz erősen ragaszkodó, zárt közösség felhígult, asszimilálódott, és sajnos mára elmondhatjuk, hogy valóban kisebbségbe került. Az asszimilációról még annyit, hogy ez sokszor direkt módon, kényszer hatására történt. Voltak olyan történelmi korszakok, amikor bűnnek számított az, ha valaki német származású volt, s már az is vétek volt, ha valaki megszólalt németül. Sőt, még az ősök neve is szégyellni való volt...

– Ön szerint, hányan beszélhetik ma még az ősök nyelvét? Itt természetesen nem az iskolában tanult „Hochdeutschra” gondolok.

– Véleményem szerint ezeröttszáz-kétezer ember tudhat még svábul. Ez a szám azonban az öregek kihaltával egyre csökkenni fog. A mi nemzedékünkben még néhányan beszéljük ugyan a nyelvet, az utánunk következő nemzedék azonban már nemigen tud svábul. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy nyelvben és identitásban mi vagyunk az utolsó mohikánok. Éppen ezért dédelgetett terveink közt szerepel egy sváb klub létrehozása, ahol az idősebbek át tudnák adni a nyelvet a fiatalabbaknak.

– A nemzetiségi kultúra, a hagyományok megőrzését biztosítottak látja-e?

– Mindig akad néhány lelkes, önfeláldozó ember, aki egy-egy kisebb közösségnek, egyesületnek a motorja lehet. Amíg ilyen emberek, és közösségek lesznek, a kultúra és a hagyományok is fennmaradnak. Nekünk azt kell ösztönöznünk, hogy minél több ilyen civil kisközösség alakuljon. Németországban például rengeteg egyesület van, gyakran több évtizedes hagyományokkal, és szinte mindenki tagja valamelyiknek. A közösségi élet ezáltal sokkal nagyobb jelentőséggel bír, mint nálunk.

– Mi a véleménye a nemzetiségi oktatás helyzetéről, minőségéről városunkban?

– Úgy gondolom, hogy a nyelvoktatás óvodától gimnáziumig magas szinten folyik. A gond csak az, hogy a nemzetiségi fejkvótát – amit nemcsak a német nyelv oktatására, hanem véleményem szerint az identitástudat kialakítására, valamint a nemzetiség múltjának és kultúrájának megismertetésére, a hagyományok ápolására kapják az egyes intézmények –, nem mindenki szolgálja meg egyforma mértékben. Az iskola szerepe ebben a kérdésben pedig igencsak meghatározó. Ha a gyerekek kötődnek ősikhez és hagyományaikhoz, a német nemzetiségnek is van jövője Vörösváron.

Fogarasy Attila

Helyesbítés az 1998. decemberi számban megjelent sajtóközleményhez és táblázathoz

Mindjárt az elején szeretnék elnézést kérni azért, hogy az újság hasábjain vitatkozom egy képviselőtársammal. Teljesen jogos ugyanis annak a polgárnak a felháborodása, aki azt kérdezi, miért itt vitatkoznak, miért nem a testületi ülésen. Talán melegségre szolgál, hogy a sajtóközleményt megelőző testületi ülésen interpelláció keretén belül kértem a polgármester urat, árnyaltabban nyilatkozzék a csődhelyzetről és az elkötelezettségekről. Ha ilyen irányú problémái vannak, tűzze napirendre és vitassuk meg azokat. Erre az volt a válasz, hogy a Vörösvári Újságban tényszerűen meg fognak jelenni az önkormányzat 1999. évi elkötelezettségei. Meg is jelent egy táblázat a decemberi számban, ennek egy részének azonban nem sok köze van a tényekhez. Ezt a táblázatot szeretném korrigálni.

A most megjelenő táblázatban rubrikáinként vastag betűvel kiemeltem, hogy a felvett hitel kié, az előzőben ugyanis **úgy volt értelmezhető, mintha minden hitel az önkormányzaté lenne, pedig ez nem igaz.** Nézzük sorban!

3. rubrika:

Ez a hitel az a **vízi közműtársulati hitel**, amit a csatorna I-es ütemre alakult csatornatársulat vett fel. Itt az önkormányzat **csak készfizető kezesként** szerepel, ami azt jelenti, hogy a költségvetésben szerepeltetni kell ugyan az az évre eső tőke- és kamattörlesztést, de amikor a társulat a hitelt visszafizette, ez a pénz mobilizálható, abban a pillanatban elkölthető.

4. rubrika:

Ez a határozat megváltoztatható. Az előző testület úgy tartotta etikusnak, hogy a súlyadót útépitésre kell fordítani, ha a jobboldali többségű mai testület ezzel nem ért egyet, többségéből adódóan a határozatot megváltoztathatja. A magam részéről továbbra is azt támogatom, hogy a súlyadóból befolyt összeget útépitésre kell fordítani.

5. rubrika:

Iparterület: ez a terület a Városgondnoksággal szembeni terület a gázelosztótól a trafóházig. Ennek a területnek a termelésből való kivonása 20 256 640 Ft. Ebből ki lett fizetve 10 923 640 Ft úgy, hogy 8 597 640 Ft-ot a földtulajdonos

lakosság fizetett ki, és 2 326 000 Ft-ot a földtulajdonnal rendelkező önkormányzat. A hátralévő 9 333 000 Ft-ot is a földtulajdonnal rendelkező lakosoknak kell kifizetnie. Mivel a törvény úgy szól, hogy csak akkor hasznosítható a terület, ha az egészre ki van fizetve a termelésből való kivonásért kirótt összeg, az előző testület úgy döntött, hogy aki nem tudja kifizetni a ráeső összeget, annak megelőlegezi a pénzt. Ezt az összeget az illetőnek a hasznosítás után természetesen vissza kell fizetnie az önkormányzatnak. Tudtommal azonban eddig ilyen szerződés még nem született, **lehet, hogy az érintett lakosság a maga erejéből fogja kifizetni a kirótt összeget.**

6. rubrika:

Ez a hitel valóban az önkormányzaté, a csatorna I-es ütem befejezésére vettük fel, de ez csak töredéke a jelentkezett pluszköltségeknek.

7. rubrika:

Ez a hitel **vízi közműtársulati hitel** – a csatorna I-es ütemre alakult társulat vette fel. **Az önkormányzat csak készfizető kezes**, ugyanaz a helyzet, mint amit a 3-as rubrikával kapcsolatban leírtam.

8. rubrika:

Ez a hitel **vízi közműtársulati hitel** – a csatorna II-es ütemre alakult társulat vette fel. **Az önkormányzat ebben az esetben is csak készfizető kezes.**

Itt szeretném megjegyezni, hogy ezek a vízi közműtársulati hitelek rendkívül kedvezményes, 5,6%-os kamatozású hitelek, mivel lakossági hitelnek számítanak.

10. rubrika:

Az előző testület valóban előirányzott egy 65 000 000 Ft-os céltartalék összeget a hátralévő csatornaépítésre. De szabadon megjegyeztem, a csatorna II/1-es ütemre is volt 26 261 000 Ft-os céltartalék, amiből csak 9 600 000 Ft-ot használtunk fel, mert a többire nem volt szükség. Tehát ebből adódóan, **ha flottul megy a csatornaépítés, nem lesz szükség a 65 millió Ft-os keret egy jó részére.**

12. rubrika:

Ennél a rubrikánál szeretném megjegyezni, hogy a sajtóközleményt kiadó alpolgármester úr megkért arra, írjam meg, ennél a témánál őt is félretájékoztatták. Ugyanis ez a temető mögötti terület, amire semmilyen testületi elkötelezettség nincs arra vonatkozóan, hogy a művelésből való kivonásért bárkinek megelőlegezik az ezért fizetendő összeget. Ennek a területnek a művelésből való kivonása 20 000 000 Ft-ba kerül. Csak egy minimális önkormányzati tulajdon található itt, a terület nagy többsége lakossági földtulajdon, éppen ezért **a lakosok fognak fizetni** a művelésből való kivonásért.

13. rubrika:

A balatonfenyvesi ifjúsági tábor használati díja nem szerepelt az 1998. évi költségvetésben, mert a tábort a Kincstári Vagyongazdálkodással kötött megállapodás alapján az évenkénti ráfordítás (felújítás, karbantartás) fejében használhatta az önkormányzat üdültetési célra. 1998. második felében a Kincstári Vagyongazdálkodás irrealis bérleti díjat állapított meg, amivel a Hivatal nem ért egyet.

Azt hiszem, ezekkel a korrekciókkal tényszerű lett a táblázat, és a magyarázatokkal, remélem, sikerült érthetőbbé is tenni.

Horváth József
a Gazdasági, Költségvetési
és Pénzügyi Bizottság elnöke

1999. évi elkötelezettségek	Bruttó összeg
1. Lakásépítés és fenntartás helyi támogatására 1986-ban felvett 200.000,- Ft, 1987-ben felvett 1.500.000,- Ft + 200.000,- Ft, 1988-ban felvett 1.500.000,- Ft, 1989-ben felvett 1.500.000,- Ft, 1990-ben felvett 1.500.000,- Ft hitel alapján tőketörlesztésre: kamattörlesztésre:	640.000,- Ft 56.000,- Ft
2. A Szakmunkásképző Intézet számára műhelynek megvásárolt FERROGLOBUS épületre 1992-ben felvett 17.000.000,- Ft hitel visszafizetésére (173/1992(X. 22.) Kt. határozat, 20/1992. szerz. szám.)	2.125.000,- Ft
3. A szennyvíz csatornahálózat kiépítésének I. ütemére felvett 1994. okt. 31-i keltű; 37.926.000,- Ft összegű hitel tőketörlesztésre: kamattörlesztésre:	5.208.000,- Ft 2.572.000,- Ft
4. Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának a belföldi gépjárművek adójáról szóló 21/1995. (XII. 15.) Kt. sz. rendeletének 2. paragrafusára alapján az önkormányzat minden évben a gépjárműadó befolyt összegnek az öt megillető részét kizárólag útépitésre fordítja. – A gépjárműadó 1999. évi tervezett bevétele 10.230.000,- Ft (Nevesített céltartalék)	10.230.000,- Ft
5. Iparterület kialakításához szükséges belterületbe vonásokkal kapcsolatos, 1997-ben kirótt 2.256.640,- Ft földvédelmi járulékából eddig át nem utalt rész (Képviselőtestületi határozat nincsen. A Földhivatal határozatának száma: 10.256/97.) Az összeg helyesen: 20 256 640 Ft	9.333.000,- Ft
6. Szennyvízcsatorna-hálózat építésére 1997. november 13-i keltű szerződéssel felvett 60.000.000,- Ft összegű fejlesztési célhitel tőketörlesztésre: kamattörlesztésre:	6.000.000,- Ft 11.240.000,- Ft
7. A szennyvízcsatorna-hálózat I/10. és I/11. szakaszának megépítésére 1998. jan. 05-i keltezésű szerződéssel felvett 20.208.000,- Ft összegű hitel tőketörlesztésre: kamattörlesztésre:	2.120.000,- Ft 1.640.000,- Ft
8. Szennyvízcsatorna II/1. ütem megépítésére 1998. július ...-i keltű szerződéssel felvett, 77.715.000,- Ft összegű hitel tőketörlesztésre: kamattörlesztésre:	11.000.000,- Ft 1.732.000,- Ft
9. Pilisvörösvár Általános Rendezési Tervének felülvizsgálatára a PESTTERRV Kft-vel kötött 8.000.000,- Ft + ÁFA keretösszegű szerződés fedezetére, kifejezetten az 1999. évi költségvetés terhére (134/98 (IX. 14.) Kt. sz. határozat)	10.000.000,- Ft
10. A csatornaépítés folytatására (az I. ütemből elmaradt terület, valamint a II/2. ütem) szolgáló 65.000.000,- Ft összegű céltartalék, az 1999. évi költségvetés terhére (135/98 (IX. 14.) Kt. sz. határozat) Csak ha szükség lesz rá!	65.000.000,- Ft
11. A 10. sz. főút és a Háziréti-patak közötti terület közművesítésével kapcsolatos csatorna tervezésére 4.000.000,- Ft + ÁFA fedezet, kifejezetten az 1999. évi költségvetés terhére (138/98 (IX. 14.) Kt. sz. határozat)	5.000.000,- Ft
12. A vállalkozói terület belterületbe vonása, ill. a termelésből való kivonása miatt kirótt illetéknek a tulajdonosok számára való megelőlegezésére (153/1998 (X. 12.) Kt. sz. határozat) A lakosok fogják fizetni!	20.000.000,- Ft
13. A balatonfenyvesi üdültőtábor 1998. évi használati díja. (Nem szerepelt az 1998. évi költségvetési rendeletben, sőt szerződés sem volt a tábor használatának feltételeiről.)	3.500.000,- Ft
Összesen:	167.396.000,- Ft

Befejeződött a csatorna-beruházás II/1-es üteme

November 30-án, az eredeti határidő előtt egy hónappal elkészült a II/1-es csatornaütem. (A teljes műszaki átadás december 14-én fejeződött be.)

A 7,5 km hosszúságú csatornaszakasz 19 utca szennyvízelvezetését oldja meg.

A kivitelező vállalat, a Mélyép-szolg Kft. egybehangzó vélemények szerint kiváló munkát végzett.

Botzheim István polgármester szerint – aki a beruházást az előző önkormányzattól örökölte meg – a kivitelezés minősége, a határidők betartása, valamint a beruházóval és a lakossággal való kapcsolattartás minztaszzerű volt.

Ugyanezt erősíti meg *Müller János*, a csatornatársulat elnöke is:

„Elmondhatom, hogy a lakosság és a kivitelező teljes mértékben megtalálta az összhangot. Az emberek nagyon meg voltak elégedve azzal, hogy minden este, minden utca járható volt – amit napközben a munkások felbontottak, estére vissza is temették. Sokan azt az óhajukat is megfogalmazták, hogy jó lenne, ha az építkezés folytatását is erre a cégre bíznák.”

Horváth Miklós – aki a Városgondnokság vezetőjeként a csatornahálózat üzemeltetője – szintén dicsérte az elvégzett munkát, külön kiemelve, hogy ilyen jól kivitelézett betonaknák eddig még nem kerültek

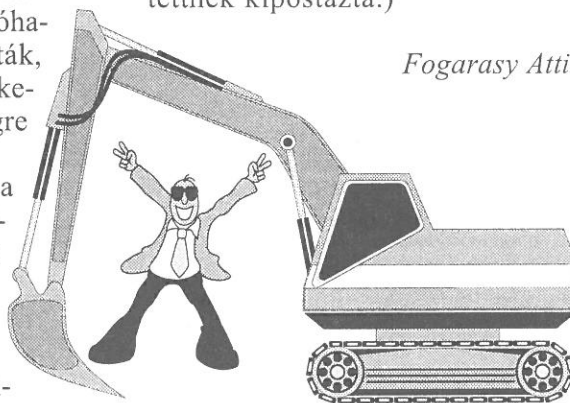
beépítésre, mint ebben az ütemben.

A most befejezett beruházás összesen bruttó 171 750 000 Ft-ba került.

A csatorna üzemeltetése, az ingatlan tulajdonosokkal való szerződés megkötése a Városgondnokság feladata.

(A Városgondnokság az erről szóló tájékoztatót minden érintettnek kipostázta.)

Fogarasy Attila

Csatornaszolgáltatás

Rendkívüli képviselő-testületi ülés I. 14-én

Az 1999. évi költségvetésről szóló törvény tervezete várhatóan továbbra is előirányzatot fog biztosítani azoknak a települési önkormányzatoknak a támogatására, amelyeknél a szennyvízelvezetés 1999. évi fajlagos ráfordítása nagyobb 140 Ft/m³-nél.

Mivel a támogatási kérelem benyújtási határideje 1999. január 20-a, a képviselő-testület a hónap végi rendes ülést megelőzően, ezen egyetlen napirendi ponttal január 14-én rendkívüli ülést tartott.

A képviselők *Horváth Miklósnak*, a Városgondnokság vezetőjének szóbeli tájékoztatását is meghallgatva elfogadták a támogatás megigényléséhez szükséges táblázatokat, amelyek a csatornaszolgáltatás fajlagos ráfordításának alakulására, a keletkező szennyvíz mennyiségére és a lakossági szolgáltatás tervezett hatósági díjára vonatkozó adatokat tartalmazza.

Az ülésen elhangzottakból megtudhatjuk, hogy 1999-ben 1 m³ szennyvíz tisztításának fajlagos ráfordítási költsége – a Városgondnokság kalkulációja alapján – 236 Ft.

Az ülésen *Horváth József* képviselő, a pénzügyi bizottság elnöke az iránt érdeklődött, hogy megoldották-e már a szennyvíz tisztítása közben keletkezett szennyiszap elhelyezését és kezelését, beakalkultálták-e ennek költségeit.

Horváth Miklós, a Városgondnokság vezetője válaszában elmondta, hogy az

iszap kezelése jelen pillanatban nem megoldott Vörösváron, és ez komoly problémát jelent a városnak.

A szennyvíztisztítóban havonta átlagban 100 m³ iszap keletkezik, ezt eddig jobb híján a vörösvári szemételepen helyezték el. Erre azonban a Városgondnokságnak nincs engedélye, minél előbb meg kell tehát oldani az iszap szabályos elhelyezését egy erre megfelelő helyen. Jelenleg tárgyalások folynak különböző cégekkel. Az iszap elszállítása és elhelyezése nyilvánvalóan többletköltséggel jár majd.

Gromon István alpolgármester javasolta, hogy az ezzel kapcsolatos költségeket szintén tüntessék fel a táblázat „Egyéb költségek” rovatában.

Botzheim István polgármester ekkor szünetet rendelt el, amely alatt a szakemberek kiszámították, hogy 1 m³ szennyvíz tisztítása mennyivel kerül majd többre az iszap kezelése miatt. A számítások szerint a tisztítás összköltsége köbméterenként várhatóan 263 Ft lesz, amelyből az állami támogatás a 140 forinton felüli részt fedezi, azaz 123 Ft-ot.

(A lakossági díj tavaly 97 Ft volt. A köbméterenkénti díjhoz 43 Ft-tal kell hozzájárulnia az idén Önkormányzatnak – hacsak nem emeli meg a képviselő-testület a lakossági szennyvízdíjat.)

Fogarasy Attila

Közérdekű közlemény

Amint azt előző számunkban hírül adtuk, a képviselő-testület 1998. december 14-én módosította az önkormányzat Köztisztasági Rendeletét. A módosítás szerint a szemétdíjat a szolgáltató a jövőben az elszállított szemét mennyisége alapján köteles kiszámítani és a fogyasztónak kiszámlázni.

A Rumpold Bicske Kft.-vel tárgyalások folynak a rendeletben rögzítettek megvalósítására.

Olvasóink figyelmét felhívjuk arra, hogy a tárgyalások sikeres befejezéséig természetesen a **korábban megszokott szemétszállítási rendszer van érvényben.**

Napfivér, Holdnővér

Gondolatok Franco Zeffirelli filmjéről 1998 karácsonyán

Assisi Szent Ferenc (1181/82-1226), a ferences rend megalapítója a középkor talán legnagyobb tisztelettel övezett vallási személyisége volt. Testvéri szeretete, a szegénységnek szentelt szent élete követők ezreit vonzotta. Franco Zeffirelli filmje igazi élményt és lelki megtisztulást adva, nagy művészi erővel jeleníti meg az ő alakját.

Csak remélni tudom, hogy velem együtt sokan, akár többször nézték végig a Szentestén ezt a gyönyörűen felkavaró remekművet. A képi és akusztikai értékein túl, azokra a súlyos és kikerülhetetlen kérdésekre kívánok emlékeztetni, melyeket Assisi szentje nekünk is szegez.

Valamikor a nyolcvanas évek elején találkoztam először a filmmel. Ez az élmény akkor egy ideák és példaképek után kapálódzó, eszmélni akaró kamasznak életalakító jelentőséggel bírt. Az érték-szomjúságot az életkori sajátosságaimon túl fokozta hazánk akkori megszállóinak más irányú világnézeti beállítottsága. Mára sok minden megváltozott, csak a lényeg, az anyagelvűség, a „pénzben bizás” maradt, mely nem zárja ki a vallásossággal történő ötvözhetőséget sem.

A fogatlan oroszlánként (hála Istennek lövés nélkül) visszavonuló megszállóinknak még ki sem hűlt helyén megtapasztalhattuk a pénz hatalmi világrend mindenre kiterjedő diktátumát. Egyetlen elfogadott értékmérő adatott nekünk: a pénz, az általa elérhető materiális javak és elfoglalható pozíció. A korábban oly fontosnak gondolt és „ölünkbe hullott” szabadságot is gyorsan sutba vágjuk, nehogy a végén még – nem szokván hozzá – megfeküdjön a gyomrunkat, netán gondolatainkat is. Ismét szükségét éreztük kötődni, jómódú, befolyásos „kenyéradó” gazdát keríteni, odaigérni neki – ha kell – vérünk és mások vérenek hullatását is. Könnyen jött, könnyen ment (talán éppen ezért?) a szabadság.

Francesco is igából igába hajtotta fejét, mint mi, csak egészen másképp. Első lépésként mindenféle engedélyeket és folyamodványokat mellőzve szabaddá tette magát névtől, címtől, vagyontól, háborútól, mündértől, közmegegyezésen alapuló „rend” tisztelésétől, barátoktól, nőktől és ivócimboráktól. Eseményekben dús, zajos, de tartalmatlan fiatal életéből kisöpörte a szemetet, hogy kiüresítve önmagát, Jézus befogadója lehessen. Arra kellett neki a szabadság, hogy teljes valójában, tisztán, „egyéb szempontoktól nem motiválva” adhasa oda magát az Örömhírnek és az azt Hirdetőnek. Az egész átváltozása egy aprócska igazság felismerésének, középpontba állításának és megélésének köszönhető: „Senki sem szolgálhat egyszerre két úrnak... ha az egyikhez ragaszkodik, a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a Mam-monnak... Ott van szíved, hol őrzöd kincsedet.”

Annak vagyunk odaadottak ami/aki kitölti gondolatainkat, vágyainkat, mindennapjainkat.

Francesco a sok kínálkozó közül egy urat volt hajlandó elismerni: a szívében lakozó Mestert, aki a lelkiismeretén keresztül jó sűgásokkal halmozta el, mely sűgásokkal nem került konfliktusba cselekedetei által, melyek a közrendből (= normális emberek sokasága által művelt mindenféle...) őt és követőit, következképpen kizasították.

Ide kívánczok néhány személyes kérdés: Van-e olyan agyalágyult, aki ezek után – a mai világban – példaképként választ egy ilyen cseppet sem eurokomform, cseppet sem NATO-kompatibilis, szájalmas figurát? Ki elégszik meg azzal, hogy meztelb rohángáljon a virágos réten, lepkéket kergetve, madarakat nézegetve örüljön az életnek? Kit töltené el elégedettséggel, ha lecsúszott, beteg, hajléktalan öregek fekélyeit mosogatná nap-hosszat, utcagyerekeket tanítgatna, nevelgetne, míg mások a versenyszféra szerencséséi közé küzdhetik magukat?

Ki vágyik rá, hogy közröhej tárgyává váljék, irigyelt, de elutasított bolondnak tekintés? Kit elégít ki a saját jósága felőli bizonyosság, mikor minden külső visszajelzés azt vágja az orcájába, hogy ő a megátalkodott gonosz, a deviáns, a felforgató és minden érték típrója? Tudnánk-e mi is otthagyni mindent: háborút, csillogó páncélos ruhát, köztiszteletet, vagyonnal kecsegtető karriert, csapat-papot, egész addigi életünket – ahogy Francesco tette – annak okán, hogy megvilágosodtunk?

Merjük-e legalább bevallani, hogy csodáljuk, hogy irigyeljük, hogy ő csinálta jól, és lelkünk mélyén mi is ennyire szabadok szeretnénk lenni, hogy lenne rá szabadságunk csak igaz dolgokat gondolni, mondani és cselekedni? Merünk-e szembesülni életünkkel, hogy ha az nem más, mint a

többiek ellenében tett, önboldogításra irányuló, korlátok közé szorított, kétségbeesett hajszá? Nem együttműködő szeretet kapcsolatok által, hanem a versenyben megfelelni akarásban léteünk, és kollektíven bedőlünk a szerzés által kínált illékony örömök ígéretének.

Francescot Isten és az övéi szeretete élte. Belátta, hogy a húsosfazék közelségének ígézetében élők számára ő csak közellenség lehet. Megkérdőjelezte kiváltságait, a taposók és taposottak, a dúskálók és a nélkülözők közmegegyezését felrúgta.

Francesco ugyan nem szenvedett el jézusi keresztalált (és nem azért, mert kompromisszumkészebb lett volna Mesterénél), de a másik oldalon állók természetét, mozgatórugóit jól ismerte.

Amit Francesco művelt, arról mindenkinek állást kellett foglalni, nem lehetett közönyösen tudomásul venni. Vad indulatokat gerjesztett, szimpátiát ébresztett, de mindenkét elgondolkoltatott saját sorsáról, életéről. Ez történt barátaival is, akik azért mentek Francesco után, hogy örülségéből kijózanítva, rendes polgárként vigyék haza. Assisi számára érzékeny „veszteség” volt, hogy a város aranyifjai sorra ott ragadtak Francesconál, és ők is felvették a darócruhát, hogy sorsában osztozzanak.

Nyomasztó volt a csend a városi templomban a misén, ahol az előkelőségek megrengettek magányuk okán. Ez alatt Francescoék közös erővel felépített romtemplomában vidáman dicsérték Isten, volt aranyifjak, szegény parasztok, betegek, koldusok. Igazi ünnep volt. A Lélek Istentől emberig, embertől emberig árad, és nagyon jól érezi magát aranykegytárgyak és drágakövek nélkül is.

Meglepő fordulat a film végi jelenet, Rómában a pápai találkozó az Assisiből érkezett rongyos társasággal. Az Egyházfő nosztalgiazik egyet hajdanvolt ifjúkori – Francescoéhoz hasonló – lelki beállítottságán, lelkesedésén. Közel kerülnek szívéhez Isten egyszerű barátai, de a felelősségteljes pozíció, csak rövid ideig engedi az ilyen őszinte elérzékenyülést. A tisztelet ritkán látott kifejezése, mikor III. Ince pápa megcsókolja a társaságot vezető Francesco csupasz lábfejét, és azt mondja: „Megszegényít minket a ti szegénységetek”.

A közelben álló főpapok, mikor túlteszik magukat első megrökönyödésükön és fölháborodásukon, mindjárt megtalálják az események hozadékát is. Ismét vissza lehet csalogatni az egyszerűbb, szegényebb népet Francesco által a templomok falai közé. Talán ez a taktikai szerencse kímélte meg Francescot, hogy Krisztus sorsában a végsőig osztozzon.

1210-ben III. Ince jóváhagyta Francesco kis baráti körét, mely így nem jutott a többi hasonló („eretnek?”) mozgalom sorsára. Francesco boldogan teljesítette tovább küldetését Isten szegényei között, és meg tudott maradni a megtalált krisztusi úton.

Csontos Barnabás

Giotto di Bondone: Szent Ferenc a madaraknak prédikál

Köszönet – bál után

Óvodánk (a Szent István utcai óvoda) farsangi bálját 1999. január 9-én délután tartottuk a Közösségi Házban.

A gyermekek jelmezes felvonulás után versekből, dalokból összeállított farsangi műsor következett. Ezután vette kezdetét a tánc, a mulatozás, mely nagyon jó hangulatban telt. Még a felnőttek is táncra perdültek. Köszönhető ez a „Lustige Spatzen” zenekarnak, amelynek tagjai felajánlották ingyenes fellépésüket a gyerekek és a felnőttek szórakoztatására. Köszönet érte.

Továbbá szeretnék köszönetet mondani azon szülőknek, akik eljöttek, akik támogatták a rendezvényt süteménnyel, szendvicssel vagy tombolaajándékkal.

Külön szeretnék köszönetet mondani a gyerekek nevében is a Közösségi Ház igazgatónőjének, hogy a színháztermet ingyen vehettük igénybe.

Ezenkívül köszönet illeti azon vállalkozókat, akik a felnőttek bálja mellett fontosnak tartják a gyermekek, ill. az óvoda támogatását, hozzájárulva ezzel a mozgás-és játékeszközök bővítéséhez.

A nagy vigalom és mulatozás közepette került sor a felajánlott tombolatárgyak kisorsolására. Köszönetet mondunk minden tombolatárgyat felajánló támogatóknak:

Gondola pizzeria, Molett modell ruhabolt, Margit ékszerüzlet, Olistar Kft., Gazdakör étterem, Gilde söröző, Aranyfüggő Bt. ékszerbolt, Hajni fodrász, „1001 árucikk” boltja, Krausz Tamás, Ági virágüzlet, Müller Márton – kapualj, Tóth Gábor lakásfelszerelési boltja, Ceglédi Tibor papírboltja, Schreck lakástextil, Sváb pékség, Tácsik pékség, Feingold ékszerbolt, Margit minimarket, Müller Márton építési vállalkozó, Wipfelhauser cukrászda, Müller papír, Spar áruház, Halmi vendégház, Kati divat, Kriszta virág-ajándékolt, Anicét – színházszervező, Koller Ferenc elektroműszerész, Igazság gyógyszertár (Óbuda), Sramli söröző, Berkes Ildikó bútorboltja, Breier Anita fodrász, Huber Melinda fodrász, Bencsik Krisztina manikűrös, Peller János kófaragó, Krivinger Sándor zöldségesboltja, Kreiszl János – Whirlpool szaküzlet, Láncai Sándorné – gázolajkút, Panoráma söröző, Strbik Zoltán, Paksi Zoltán, Paksi Zoltánné, Krupp János kőműves, Manhertz István személyszállító, Braun Ágnes italkereskedő.

Köszönettel az óvoda dolgozóinak nevében:

Kreiszl Antalné
tagóvoda-vezető

Köszönet a zenéért

Az Ungarndeutsche Jungs együttes a Templom Téri Általános Iskola hagyományos jótékonyági bálján már negyedik alkalommal szolgáltatva (ingyen) a zenét a mulatni vágyóknak mindannyiunk nagy-nagy meglepetésére, amit ezúton is megköszönünk.

Szülői Munkaközösség,
Breierné Kalmár Éva
igazgató

Tag der ungarndeutschen Selbstverwaltungen

Am 9. Januar 1999, also am 1. Samstag des neuen Jahres wurde schon das 3. Mal ein Gala-Programm zu Ehren der Tag der ungarndeutschen Selbstverwaltungen gehalten. Geändert hat sich in drei Jahren nur der Platz. In diesem Jahr hat das Fest in der Kongresszentrum in Budapest stattgefunden, weil in der Pester Redoute keine 1700 Menschen Platz hätten.

Das Programm fing mit den 2 Hymnen an, gespielt von der Jugendskapelle aus Tscholnok und gesungen von der Gemischtkor aus Bohl und aus Mohatsch.

Nachdem begrüßte Lorenz Kerner, Vorsitzender der LdU alle eingeladenen Gäste.

In seiner Rede hat er das 4jährige Arbeit der Landesselbstverwaltung der Ungarndeutschen bewertet.

„Historische 4 Jahre sind vergangen” – sagte er. – „Einheit war das Ziel unser Arbeit, was wir auf die damals eingeweihte ungarndeutsche Fahne geschriftet haben. Wir haben den Ramen geschaffen, auf dem die Zukunft der Ungarndeutschen vieles bewiesen haben und ihr eigenes Schicksal in die eigene Hand genommen. Es ist ein gutes Gefühl in Ungarn deutscher zu sein.

Liebe Frau Minister! Bitte nehmen Sie diese ungarndeutsche Botschaft an Ihrer Regierung, an unser Parlament mit. Wir Ungarndeutscher wollen als Ungarndeutscher anerkannt, ernst genommen und gefördert werden! Liebe Frau Dávid, ich bitte Sie im Namen ihrer Regierung, Amt zu sprechen!”

Hier folgte die Rede der Justizministerin. Zum Schluss ihrer ungarischen Rede hat sie auch deutsch zu uns gesprochen.

Dann spielten wieder die Jugendblaskapelle aus Tscholnok unter der Leitung von Johann Fádi. Sie haben zwei Lieder vorgeführt und haben den grossen Applaus sehr verdient.

Das Programm folgte immernoch mit Musik, nämlich mit den Opernsänger aus

Trier. Frantz Seidl ist der 1. Tenor im Operntheater Budapest. Jetzt sang er zwei Lieder mit der Klavierbegleitung von Árpád Vörös. Als er die zwei Lieder gesungen hat, sang er den Donauschwabenlied und sangte zu der Klavierbegleiter: „Árpád, hau in den Tasten!”

Dann folgte das Trio aus Werischwar: die Cellistin Susanne Tácsik, der Trompeter Balázs Kozek und der Klavierbegleiter Árpád Vörös haben zwei Stücke aus der klassischen Musik vorgeführt, und haben grossen Applaus bekommen.

In der Mitte des Programms kam die Verleihung der „Ehrenadel in Gold für das Ungarndeutschtum”. In diesem Jahr bekamen es fünf Leute: Frau Katalin Varga, Herr Josef Baling, Herr Heinrich Reitingger, Herr Lorant Tilkowsky und Josef Zwick. Den Auszeichnung überreichte jeweils Lorenz Kerner.

Als jeder seine Auszeichnung übernommen hat sang Frau Anikó Hoffmann-Gallusz mit der Begleitung von Tibor Németh auf Steierzither.

Nach dem Dus kam ein Frauenchor aus Maisch und sang zwei Lieder.

Danach folgte Melinda Weisenfeld aus Raab, die uns eine Sonate von Mozart auf Klavier vorführte. Sie hat es sehr gut gespielt, sie bekam grossen Applaus.

Es folgte der Wemender Quartett, die sehr beliebt ist, und die schon zwei Kassetten ausgegeben hat. Auch jetzt haben sie sehr schön gesungen.

Vor der letzten Nummer hat Herr Dr. Michael Józán Jilling für Lorenz Kerner einen Schlüssel gegeben, der in die Tür vom Haus in der Júlia Strasse und in sein Herz passt. So hat er Herrn Lorenz Kerner verabschiedet.

Zuletzt folgte die Leöwey Tanzgruppe mit der Begleitung der Leöwey-Kapelle.

Mir hat das Fest sehr gut gefallen. Ich freue mich, dass ich dabei sein dürfte, und ich wünsche dass dieser Tag eine Tradition wird.

Monika Sax
(13 Jahre – Nationalitätenschule,
Werischwar)

Nyelvoktatás új formában!

1999. februárjától megkezdte működését a Vörösvár Nyelviskola.

Tudván, hogy a pilisvörösvári oktatási intézmények hagyományosan komoly eredményekkel büszkélkedhetnek a nyelvoktatás terén, bízunk a lakosság igényes nyelvtanulás iránti érdeklődésében. Otthon, egyedül, autodidakta módon szinte lehetetlen, de legalább is nagyon nehéz nyelvet tanulni, továbbképezni magunkat. Ezen új oktatási forma bevezetésével az iskola tágabb lehetőségeket kínál elsősorban a felnőtt, illetve tizenéves korosztály számára.

Szakképzett, külföldi tanulmányi tapasztalatokkal s többéves tanítási gyakorlattal rendelkező tanáraink barátságos, kellemes környezetben, modern oktatástechnikai eszközökkel felszerelt tantermekben várják a tanulni kívánókat.

Az iskolában angol, német, francia, spanyol és olasz nyelvtanfolyamok indulnak, amelyekre 1999. január 25-től, délelőtt 10 órától lehet beiratkozni. Az oktatás folyamatos, a kurzusok egymásra épülnek, s az eredmény lemérhető, mert az iskola nemzetközi nyelvvizsgák helyben történő letételét is biztosítja.

Ha idegen nyelvet akar tanulni, nincs más hátra tehát, mint eljönni hozzánk, és beiratkozni. Jó tanulást, sok sikert!

Az iskola címe: Pilisvörösvár, Fő út 130.
(a Takarékszövetkezet új központjában)
Tel.: 26-314-615

Hável Andrea
a nyelviskola vezetője

**Megjelent az 1999. évi
Deutscher Kalender.
Kapható a pilisvörösvári
Könyvesboltban.**

Pusztas Sándor versei

Kevés olyan költő akad, akinek városunkhoz valamilyen köze lenne. Decembri számunkban Bartalis Jánost mutattuk be, aki 1936-tól 1938-ig itt tanított. Ezúttal **Pusztas Sándorról** ejtünk szót, aki szintén a harmincas években lelkesként működött Pilisvörösváron.

Pusztas Sándor 1911-ben született Görgetegen. 1934-ben bölcsészdoktori diplomát szerzett Budapesten, a Pázmány Péter Tudományegyetemen. 1934-től segédlelkész Pilisvörösváron, 1937-től plébános Leányfalun. 1983-ban halt meg.

Móricz Zsigmond így ír róla:

„Pusztas Sándor a legnagyobb rejtély volt előttem évekig. Ez a rejtély most megoldódott... mégiscsak költő lett. Idezüllik közenk... Ez a hang egészen az övé, tiszta és megdöbbenő. Ha elődöt keresek: Vörösmarty és Arany. A Dunántúl zengése és az Alföld áhitata.”

Gazdag képzeletvilágú s eredeti költő. Újító és megőrző, jellegzetesen egyéni lírája az „örök és korszerű” szintézise.

Itt következő versei a Pilis vidékét idézik meg.

Jószerencsét

(részlet)

... Rámköszöntött férfiasan
Egy bányász az útkanyarban.
Muzsikált a hangja szét,
Zendített: Jószerencsét!
Imádság volt ez a pár szó,
Békét hintő, andalító,
Fényt-derítő, szent zene.
Régen elmúlt, most is érzem,
Véremben bent lüktet mélyen,
Mintha folyton zengene.

Adjon Isten! feleltem rá,
Jószerencsét mi kettőnknek,
Kik járjuk a tárna mélyét
S ránkuhog a vaksi éj.
Adjon Isten! Jószerencsét!
Neked testvér, nekem testvér,
Adjon Isten! Jószerencsét!
Minden házba mi befér...

Halk nyári számadás

(részlet)

Tárult égen még csatázik
Villámaival az ég.
Itt-ott borzas tócsák ringnak,
Tetejükön buborék.
Heves volt a nyári zápor,
A sok lomb, úgy lóg a fán,
Mint száradó, nedves ruhák
Dróton, nagymosás után,

Mit zöld vízben öblögettek,
Égi sajtár fenekén.
A Pilisek gőzölögnek,
Ömlik a vad nyári fény.
Lent aratók uszálya ring,
Tűnő dallam, szétomol,
Aztán újra egybefogja
Arany kotta: kévesor.

Béke

Hajlik a hold arany ága
hold aranya a faágra
hajlik az ág a gyümölcszel
játsszik a fény a szívemmel

Pilisekből jön az este
pár csillagot ejt szívemre
a szívemre, levelekre
teríti az őszi csendre

ráteríti a világra
csupa arany minden ága
csupa csend és csupa illat
a szívem meg csupa csillag

Halhatatlanság

A Pilisaljából, egészen föl-ig,
Büvölő kakukkszó kísért.
Dalukban, lehet bűn vagy babona,
Mégis az öröklét kísért.
Lent még kötődtem. De kezdem
Meggzokni, itt fönt, a csúcson állva.
Csupán az első öt-hat perc
Szokatlan a halhatatlanságba...

10 éves a kórus

1989. január 30-án, Pilisvörösvár meg-
alapításának 300. évfordulóján alakult

meg a Német Nemzeti Vegyes Kórus. Az énekegyüttest kezdetben Hidas György vezette, majd 1990 januártól vette át a karnagy teendőket Neubrandt Ferenc és felesége, Piroska. A fellépéseket, utazásokat

Péts József titkár szervezi.

A kórus repertoárjában a hagyományos kétszólamú német népdalok mellett ma már számos többszólamú kórusmű is szerepel. Szívesen énekelnek egyházi műveket is.

Feladatuknak érzi a helyi és környékbeli népdalok gyűjtését

és azok megismertetését a fiatalabb korosztályokkal.

Évente 8-10 meghívásnak tesznek eleget, rendszeresen közreműködnek a város rendezvényein. Jó kapcsolatokat ápolnak németországi énekegyüttesekkel, többek között a wehrheimi, a gröbenzelli, a gerstetteni és a zweibrückeni kórusokkal

A kórus tagja a Magyarországi Német Énekkarok Szövetségének, tavaly sikeresen szerepelt a szövetség által szervezett I. Országos Fesztiválon.

A kórusnak ma 51 tagja van, közülük 23-an a kezdetek óta együtt énekelnek.

Hitvallásuk: „A zene, a dal, a közös éneklés nemcsak örömet nyújt, hanem formálja, neveli az embereket, és így alkothatnak békés jó szándékú közösségeket.”

A Német Nemzeti Vegyes Kórus jubileumi koncertje **1999. február 6-án este 17 órakor** kezdődik a gimnázium színháztermében.

Szobrász a város peremén

Harminc éve éldegél Vörösvár legutolsó házainak egyikében, távol a városközponttól és a közélettől, szerető családjá körében egy gyulai születésű szobrászművész. Ő **Bajnok Béla**, akiről ma a vörösváriak jószerivel csak azt tudják, hogy az ő alkotása a főtéren lévő Bányászlelékmű. Pedig aki csak ezt az egy alkotását ismeri, vajmi keveset tud gazdag művészetéről.

Bajnok Béla a Szabadságliget legutolsó utcájában lakik, amikor felkerestem őt, úgy éreztem, lefutok a térképről. A nehezen járható Dugonics utcában csak az egyik oldalon vannak házak, a másik oldalon már a szántóföld terül el. A távolban a Pilis csúcsa bólogat. A csodálatos panoráma kárpótol azért, hogy többször majdnem nyakamat szegem a járda nélküli, jégpáncél borította utcában.

A művész örömmel fogad, és egyből hátravezet a fűtött műterembe, ahol megcsodálhatom alkotásait.

Különösen nagy szeretettel mutatja meg azokat a szobraikat, amiket nem megrendelésre, hanem kizárólag saját gyönyörűségére

váriak is megismerhetnék gazdag életművét. (Volt ugyan korábban itt két kiállítása, ezeket azonban a fiatalabb generációk nem láthatták.)

Bajnok Béla alkotásai sorában monumentális köztéri szobrok, portrék, kisplasztikák és tenyérnyi plakettek egyaránt megtalálhatók. Tíz nagyobb köztéri szobra van, többek között Budaörsön, Herceghalmon, Regölyön és Pálfán. Különösen nagy szeretettel beszél a művész Pálfáról, erről az alig 2000 lakosú kis tolnai faluról, ahol három köztéri munkája is látható.

– Kicsike kis falu, de telve szívvel, lélekkel, az emberek szeretnek ott élni, és környezetüket is úgy alakítják, hogy örömük legyen benne. Természetes, hogy ebben a környezetben a szobroknak is helyük van... – mondja.

Legutóbbi köztéri szobrát tavalyelőtt avatták fel Siófokon: Szekrényesi Kálmán, a Balaton első átúszóját ábrázolja.

Munkássága során eddig a legtöbb megrendelést plakettek készítésére kapta. Volt olyan év, hogy 40 plakett is elkészült a kert végi műhelyben. A plakettkészítés művészetét mesterétől, Kiss Sándortól tanulta. Első munkájával rögtön jelentős sikert aratott. Kis-körös városa Petőfi Sándor születésének 150. évfordulója alkalmából plakettet készített. Kilenc művész pályamunkája közül az övét választották...

A művész ott jártamkor is éppen egy plaketten dolgozott. Nemcsak megmutatta, de el is magyarázta, hogyan készül. Először gyurmában formázza meg a művet, majd egy gipszmatricát készít róla. Erről már az

öntőműhelyben készítik el a bronz öntőmintát, ami a sokszorosítás alapjául szolgál.

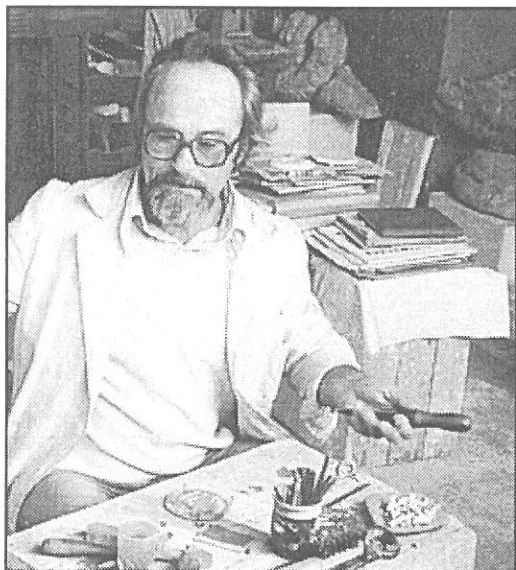
Bemegyünk a házba, és még sokáig beszélgetünk feleségének társaságában művészetéről, közéletéről, családról.

A művész évek óta visszavonult a közélettől, amelyben a hetvenes-nyolcvanas években tevékenyen részt vett. Mára úgy érzi, egy kicsit el is felejtették őt a vörösváriak, s annak ellenére, hogy már harminc éve itt lakik, jobban megbecsülik őt Gyulán vagy Pálfán.

– Hiába, senki sem lehet proféta a saját hazájában – mondja bölcs-keserűen.

– Hogy telnek a napjai? – kérdezem.

– Hát bizony előfordul, hogy napokig ki sem megyek a kertkapun, hátramegyek a

Plakettkészítés közben

készített: Petőfi Sándor, Nagy László, Vilion, Albert Schweitzer, Teréz anya szobormásai sorakoznak a műteremben, s leghátul a fal mellett egy gyönyörű kőszobor, amely Erzsébet királynőt, a legendás Sissit ábrázolja.

– Ezeket a szobrokat egy kiállításra szedtem össze, s valahogy itt maradtak, így együtt. Nagy kedvvel csináltam őket, olyan emberek portréi, akik nagy hatással voltak rám. Nagyon szeretném megmintázni még Szent Ferenc alakját is. Ha lesz egy kis időm, azonnal nekilátok...

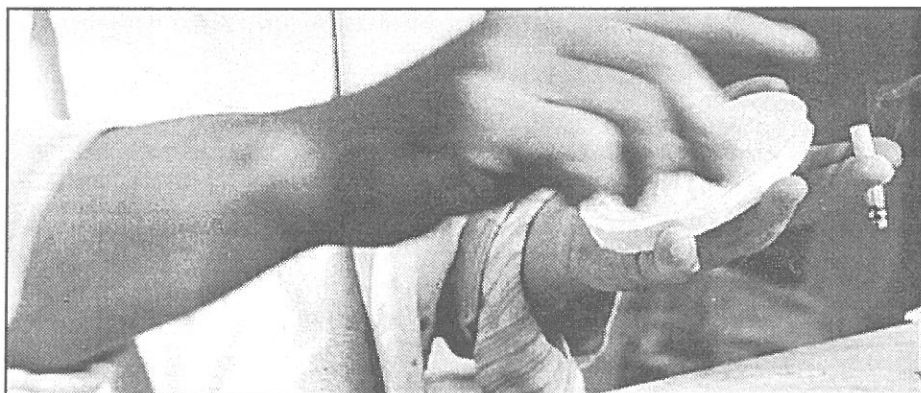
Bajnok Béláról a vörösváriak jószerivel csak azt tudják, hogy az ő alkotása a főtéren lévő Bányászlelékmű. Pedig aki csak ezt az egy alkotását ismeri, vajmi keveset tud gazdag művészetéről. A szoba került kiállítás sajnos nem jött létre a Varázskő Galériában, ahogy az az életmű-kiállítás sem, ami két évvel ezelőtt, hatvanadik születésnapján dédelgetett vágya volt a művésznek. Gyakran vesz ugyan részt különböző országos tárlatokon Gyulán, Békéscsabán, Hódmezővásárhelyen, szeretné azonban, ha a vörös-

A művész műtermében

műhelyembe, és dolgozom. A hírek így is eljutnak hozzám, jönnek a lányaim és a fiam, meglátogatnak művésztársaim, barátaim, megrendelők érkeznek, sokszor olyan a ház, mint egy művésztelep vagy akadémia. Persze, a legfontosabb a család szeretete, amely körbevesz engem itt, a város peremén ebben a kedves házban, amiben oly régóta lakom. Csak azt sajnálom, hogy mostanában nem találkozhattam a vörösvári közön-séggel, pedig azok a szobrok és plakettek kint a műhelyben mind arra várnak, hogy kíváncsi és műértő szemek kutakodjanak rajtuk. Remélem, lesz még alkalmam megmutatni őket.

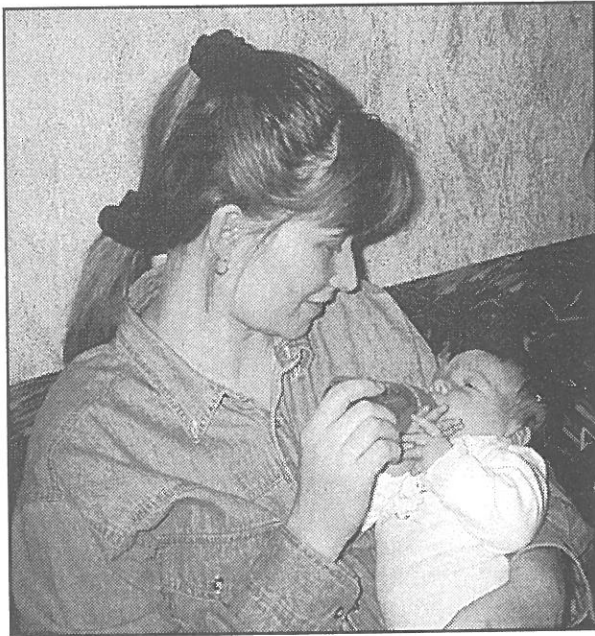
Fogarasy Attila

Az alkotó kéz

Eliza, az első magyar „lézerbaba”

Nincs gyönyörűsebb és örömtelibb dolog a világon, mint egy új emberi lény világrajövetele. Sokan azonban hiába várnak az ifjú házások közül gyermekáldásra. A pilisvörösvári Mersány házaspár is már nyolc éve hasztalan várt a természet azon csodájára, amikor az édesanya és az édesapa egy-egy sejtje egymásra talál, és először embrióvá, majd magzattá növekedve életet követel magának.

Mivel nagyon szerettek volna gyereket, két évvel ezelőtt elhatározták, hogy segítséget kérnek a János Kórházban működő Budai Meddőségi Központtól, s anyagi áldozatokat is hozva jelentkeztek a lombikbéli programra. E program keretében a szülői sejteket laboratóriumi körülmények között egyesítik, majd a megtermékenyített petesejtet visszültetik az anyaméhbe. Az embrió burkát egy tüvel szúrják át, hogy a 4-5. napon könnyebben ki tudjon bújni az öt körbevevő burokból, és meg tudjon tapadni a méh nyálkahártyáján.

A lombikbéli program segítségével a János Kórházban átlag minden harmadik házaspárt sikerül gyermekáldásban részesíteni. Mersányék első próbálkozása nem sikerült, pedig minden orvosi utasítást betartva készültek a nagy eseményre. Angéla rendszeresen szedte a peteérést segítő hormonhatású gyógyszereket – a beavatkozásra azonban a természet nemet mondott.

A mesterséges megtermékenyítést a TB összesen öt alkalommal támogatja. (Ez nem kevés összeg, hiszen egy-egy ilyen beavatkozás 300 000 forintba kerül.) A gyógyszereket azonban a gyerekre váró házaspároknak kell fizetniük. Ez is meghaladhatja esetenként a 100 000 forintot.

Géza és Angéla azonban nem adta fel, és tavaly újra jelentkeztek a programra. A sors úgy hozta, hogy ezúttal teljes sikerrel.

A siker neve: Eliza, aki egy gyönyörű és egészséges pici lány. Pontosan négy kiló

súlyú és 57 cm hosszú volt, amikor az első rúgásokat megtette az édesanyja hasán kívül.

Fogantatása és születése szenzációszámába ment, nem véletlenül számoltak be róla a napilapok, valamint a közszolgálati és kereskedelmi tévék hírműsorai. Eliza ugyanis az első „lézerbaba” Magyarországon.

Az eljárás vadonatúj, a világon alig több mint egy tucat helyen alkalmazzák. A János Kórházban dr. Konc János vezette be ezt a módszert. A főorvos úr szerint – bár pontos statisztikák még nem készültek – az új eljárással 10-15 %-kal több esélyt tudnak biztosítani a leendő anyukáknak a gyermekáldásra az eddigieken felül. Ez azt jelenti tehát, hogy a programban résztvevő majd minden második asszony élheti át az anyaság örömeit.

Az új eljárás lényege az, hogy az embrió burkán lézersugárral ejtenek egy kis vágást. Ez sokkal pontosabb és veszélytelenebb, mint amit eddig alkalmaztak. (A tü megsérthette ugyanis az embriót is.)

A lézeres eljárást egy igen drága, több mint 15 millió forint értékű gép segítségével végzik, amelyből mindössze 15 található az egész világon, még Amerikában is csak egy van belőle. (A János Kórházban lévő gép a Diagnosticum Rt. adománya.)

Eliza december 2-án látta meg a napvilágot, és azóta újabb lézerbábik követték őt. Amint azt a tévében bemutatott riportokból megtudhattuk, további 65 társuk igyekszik utánuk, hogy az élet egyszerű és megismételhetetlen csodájában részt vegyenek.

Angéla örömmel mondott igent, amikor arra kértem, hadd kereshessem fel és fényképezhessem le őt és a pici Elizát.

A boldog anyuka még a legostobább kérdésekre is készséggel válaszolt, és szinte tudományos igénnyel magyarázott el nekem mindent – egészen a legapróbb részletekig.

– Nem értem azokat, akik kerülik ezt a témát; szégyellik, nem mernek vagy nem akarnak róla beszélni, és nem tesznek meg mindent annak érdekében, hogy gyermekük legyen. Anyának lenni a legcsodálatosabb dolog a világon. Nincs semmi, ami hozzá fogható... – mondja Angéla.

– Nem aggódott egy kicsit, amikor megtudta, hogy ezt a teljesen új módszert az ön esetében próbálják ki először?

– Egy cseppet sem aggódtam, csak arra tudtam gondolni, hogy ha ez egy kicsivel is több esélyt biztosít a számunkra, akkor vállalni kell...

– Gyönyörű ez a kisbaba – csodálom meg Elizát, amikor az apuka behozza a kedvemért a gyerekoszobából a nappaliba –, gondoltak már arra, hogy jó lenne neki egy kistestvérke?

– Mindenképpen szeretnénk még egy gyereket, a gond csak az, hogy a társadalombiztosítás a második gyerek esetében nem

fedezi a lombikbéli programot, így közel félmillió forintba kerülne ez nekünk, akár sikeres lenne a próbálkozás, akár nem... Dr. Konc János és kollégái mindent megtesznek ennek érdekében, hogy ez a gyakorlat megváltozzék...

Eliza közben felébred, és beleszól a beszélgetésbe. Méghozzá jó hangosan. Édesanyja teát ad neki, szeretettel csitítgatja, becézgeti. Az édesapa az ajtóból állva nézi őket. A szeme mosollyal teli.

– Milyen kár, hogy nem vagyok festő – gondolom magamban –, talán vissza tudnám adni azt a meghitt és szeretetteljes pillanatot, amit most átélek. A szavak dadognak, a mondatok pedig csak ide-oda bukdácsolnak, és céljukat tévesztik...

– Eliza, Eliza, te kis lézerbéli – nézek vissza e csodálatos jövevényre búcsúzás közben –, kívánom neked, hogy ne sokáig várj a kistestvéredre. Bizonyítsátok be, hogy a csodák megidézhetők...

Fogarasy Attila

A gyógyúszásról

Szeretném köszönetemet kifejezni Dely Gabriella és Bruckner Erzsébet pedagógusoknak, a Vásár téri iskola tanítónőinek. E két ember áldozatos napi munkája mellett önszántából, szabad idejét feláldozva uszodába kíséri Pilisvörösvár légúti betegséggel és gerincproblémával küszködő gyermekeit. A két tanítónő nap mint nap tapasztalván, hogy egyre több az effajta betegségben szenvedő kisgyermek, felvette a kapcsolatot dr. Gyene Istvánnal, aki 1973 óta szervez úszásoktatást gyógyító tevékenységként. Az általa kidolgozott módszerrel és az ő irányításával jelenleg 16 testnevelő tanár és 4 orvos fáradozik a beteg gyerekek gyógyulása érdekében. Az úszás mellett nyáron is kerékpár- és yalgotúrákat, télen síutórt is szerveznek.

A vörösvári gyerekek hét éve vesznek részt az úszásoktatásban, sielni négy éve viszik őket. Nyáron úszótáborban is részt vesznek.

A gyerekeket egy héten kétszer autóbusszal viszik be Budapestre az uszodába. Az orvosok és edzők eredményesen és fáradtságot nem ismerve dolgoznak velük. Példa erre Veres Tamás, akinek az úszásoktatás megkezdése előtt orvosilag szinte értékelhetetlen volt a légzésfunkciója, s kétévi úszás után 80 %-ra javult a légzése. Most már hét éve úszik, két évben sikeresen szerepelt a balatoni öbölúszáson. Tamás testvére pedig 13 évesen átúszta a Balatont 5,2 km távon. Mindkettőjük és mások egészségi állapota is lényegesen javult, sokan teljesen meggyógyultak.

Nagyon jó érzés tölt el, ha arra gondolok, hogy rohanó világunkban, amikor gyakran szó nélkül elmegyünk egymás mellett, vannak olyan emberek, akik figyelnek másokra, és segítenek a problémák megoldásában. A szülők munkájuk mellett nem tudnák biztosítani a beteg gyerekek rendszeres részvételét az úszásoktatásban. Még egyszer köszönet a két tanárnőnek és az oktatóknak.

Veres Ferencné

A siker titka

Képzeld el, hogy a társadalom nem más, mint egy emberi test. Ahhoz, hogy ez a test működni tudjon, elsősorban hajtómotorra, azaz szívre van szükség. Ha a szív egészséges, jól funkcionál, akkor a test működőképes. Ezt a szerepet a társadalomban a vállalkozók töltik be. Ahhoz azonban, hogy a test tökéletesen betöltse szerepét, szükség van agyra is, amivel tökéletes együttműködésben eredményeket képes produkálni. Ezt képviseli a szellemi szféra.

Láthatjuk hát, hogy a társadalmi jólét alappillérei a vállalkozások. Rájuk lehet támaszkodni, építeni. A településeinken található több száz kis- és középvállalkozás is fontos szerepet tölt be ezen falvak, illetve városok lakóinak életében.

Gondoljunk csak az általunk megteremtett munkahelyekre, s ezek előnyeire!

Nélkülük nem képzelhető el egyetlen rendezvény, közérdekű beruházás, településfejlesztési program, jótékonsági összefogás sem. Ezek a kis motorok, hajtóművek egyfolytában azon fáradoznak, hogy lakóhelyüket minél szebbé, a lakosság igényeinek megfelelővé tegyék. Ennek érdekében hozták létre a különféle alapítványokat, egyesületeket, melyeket a későbbiekben is támogatnak.

Természetesen ezt a sokrétű feladatot egymagában egyetlen motor nem tudja ellátni, mert túlpörög és belerokkan. Ugyanígy a sok kis hang is elvész a szélben.

Ezért van szükség egy olyan közös érdekvédelmi szervezetre, egyesületre, amely a sok kis hangot egyetlen közös hanggá egyesítve képviseli a vállalkozók érdekeit.

Ilyen, alapjaiban erős szervezetet szeretnénk létrehozni minden egyes településen, mely körzetünkhöz tartozik. Vállalkozásainknak abban szeretnénk segítségére lenni,

hogy minél problémamentesebben tudjanak európai színvonalúvá fejlődni. E közös cél érdekében kívánjuk kezdeményezni az inkubátorházak és ipari parkok kialakítását.

Úgy érezzük, hogy a fentiekben felsorolt, a lakosság életét segítő munkánkért cserébe jogunkban áll a közügyekbe való betekintés, illetve beleszólás. Ezt kívánjuk a jövőben még továbbfejleszteni. Úgy kívánunk együttműködni a körzetünkben lévő települések polgármestereivel, hivatalaival, képviselő-testületeivel, hogy az általunk kötött kompromisszumok a lakosság, és így mindnyájunk javát szolgálják.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek eredményekben gazdag új esztendőt a magam és a Pilisvörösvár és Környéke Ipartestület vezetősége nevében.

Molnár Sándor
elnök

A karácsonyfa

Közeledett december 24-e, a szeretet ünnepe. Nagy készülődés volt városszerte. Az üzletek kirakatai már aranyló fényben ragyogtak. Az ablakokban is megjelentek a fenyőágak, harangok, üveggyöngyök. Minden csupa pompa, csupa fény volt. Már csak a Városháza előtti tér maradt csupaszon. Ezt nem díszítette fel még senki. Hiányoltuk is a karácsonyfát, én is, más is. Aztán alapos szervezés után a vállalkozók összefogásában, polgármesteri jóváhagyással felállítottuk a mindenki által áhitott fenyőt. A fenyőt, amelyet egy kedves vörösvári család, az Apollónia család adományozott a városnak. A fát még házasságkötésükkor ültették, és úgy érezték, hogy a szívükhöz nőtt fenyő méltó dísz lehet városunknak.

Igazuk lett. A közel 20 méter magas karácsonyfa pompásan mutatott a maga egyszerű, természetes mivoltában a Városháza előtt. A mi karácsonyfánk nem a túlzásfolt díszektől vagy égősoroktól volt rendkívüli,

egészen eltérően a többtől. Ennek szépsége belülről fakadt, s gondos kezek munkája tette egészen különlegessé. Akik ott voltak kivágásánál, felállításánál, díszítésénél, mind tudják ezt, pontosan érzik ezt. Nekik szeretnénk most köszönetet mondani a Pilisvörösvár és Környéke Ipartestület nevében.

Akik segítettek, támogattak bennünket:

Gromon István alpolgármester, Heim Márton, Bereczki Imre darukezelő, Kárpáti János képviselő, Halmeschläger Rt., Fazekas Tibor (az ELMŰ-től), Pilisvörösvári Iparosok, Vállalkozók és Kereskedők Egyesülete, Varázskő Kft. és természetesen Apollónia Ferenc és neje (Kápolna u. 115.).

Bízom benne, hogy az 1999-es esztendőben a maroknyi csapat létszáma tovább nő, és ismételten felállíthatjuk közös karácsonyfánkat, a szeretet karácsonyfáját.

Molnár Sándor
elnök

Meghívó

a Heimatverein év eleji programjaira

A Pilisvörösvári Német Kulturális Egyesület, a Heimatverein 1999. február 13-án szombaton 19 órai kezdettel ismét megrendezi a Közösségi Házban hagyományos jelmezes **farsangi bálját**.

A zenét a Bravi Buam együttes szolgáltatja.

Belépődíj 400 Ft.

Jegyek elővételben is válthatók délutánonként a Közösségi Ház büféjében.

A szintén hagyományos, vidám hangulatú **farsangtemetést** a Heimatverein 1999. február 16-án kedden rendez meg 19⁰⁰-tól 24⁰⁰-ig a Közösségi Házban.

A zenét az Ungarndeutsche Jungs együttes szolgáltatja.

A farsangtemetésre a belépés díjtan.

Karácsony

A Pilisvörösvár és Környéke Ipartestület vezetősége a hátrányos helyzetű pilisvörösvári családok gyermekei részére gyűjtést szervezett karácsonyi ajándékcsoomagok adományozása céljából. A csomagokra a vállalkozók által összeadott pénzt és öszszegyűjtött édességet használta fel az Ipartestület.

A csomagokat Stechl Mátyásné (Rózsi-ka), az Ipartestület alkalmazottja készítette el és vitte ki a családoknak.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani vállalkozóinknak – név szerint Braun Jánosnének, Tagscherer Györgynének, Kissné Balogh Ilonának, Krupp Jánosnak, Siklósi Gábornak és a Varázskő Kft-nek – azért, hogy hetven kisgyermek karácsonyfája alá több csokoládét és cukorkát hozott a Jézuska.

Kárpáti János
önkormányzati képviselő

Der Donauschwaben Heimatverein ladet alle Werischware recht herzlich zu dem traditionellen Programm Faschingball am 13. Februar (Samstag) abend ab 19⁰⁰ Uhr (Musik: Bravi Buam, Eintritt: 400 Ft.) ind auch zu dem traditionellen Programm Faschingsbegräbnis am 16. Februar (Dienstag) abend von 19⁰⁰ Uhr bis 24⁰⁰ Uhr (Musik: Ungarndeutsche Jungs. Eintritt kostenlos) in das Kulturhaus ein.

Meghívó az iparos bálók hagyományait folytató Vállalkozók Báljára

Időpont: 1999. január 30.

Helye: Közösségi Ház

Zene: Pilischer Sramli

MŰSOR - VACSORA - TOMBOLA

Jegyek vehetők: Krupp János (Puskin u. 41.), Margit Minimarket (Vásár tér), Tagscherer György (Fő út 131.), Közösségi Ház.

Vállalkozók Egyesülete

Éjjeli őrzés

December 30-ának fagyos éjjelén ugyancsak csikorgott a hó a lába alatt annak, aki városunk kihalt utcáit járta. Éjjel felé a köd is rátelepedett a tájra. A tolvajok, a rosszban sántikálók ideje jött el. A farkasordítóan hideg, tejfehér ködben azonban rendőreink és polgárőreink is a helyükön voltak, vigyázó szemüket a városra vetették, s óvták a polgárok álmát. Ezúttal jómagam is elkísértem őket, s az őrzés tapasztalatakat „szolgálati naplómban” rögzítettem.

19.45: A szokásosnál jóval többen gyűlünk össze a rendőrszolgálat épületében. Általában három polgárőr és egy rendőr szokott járőrözni a polgárőrautóval, most azonban hat autó várakozik az őrök előtt indulásra készen. Koczka Gábor, az új őrparancsnok a vörösvári és a piliscsabai polgárőrökkel közös akcióra készül kiszürendő még szilvesz-

főkapitánytól a Vörösváron elszaporodott betöréses lopások sikeres felderítéséért.

– Ez a huszonkettes csapdája – mondja a fejét csóválva a törzsőrmester úr –, hiába fogtam el a zsványt, az ügyész arra hivatkozva, hogy bejelentett állandó lakása van, és elérhető, nem adott utasítást őrizetbe vételére. A mai bírói gyakorlatot ismerve, bele-

Koczka Gábor őrparancsnok eligazítást tart

ter éjszakája előtt a nemkívánatos személyeket a környékről. Hasonló jellegű, nagyobb szabású akciók eddig kéthavonként voltak.

20.00: Koczka Gábor eligazítást tart az első emeleti tanácskozóteremben. Körülnézünk, körülbelül huszonötön lehetünk. Sok vörösvári polgárőrt már ismerek látásból, vannak köztük olyanok, akik még nem töltötték be huszadik életévüket, de vannak nyugdíjas korúak is. A köz védelme tehát nem az életkortól függ – állapítom meg magamban. A csabaiak között van egy fiatalember, aki egy valóságos szekrény, méghozzá a háromajtós fajtából, amint végigmegy a rendőrség szűk folyosóján, egyirányúvá válik a közlekedés. Rég rossz annak a haramiának, aki vele kerül szembe. A csabaiak között van azonban egy fiatal, törekeny lány is, a köz védelme tehát a testi erőtől sem függ – állapítom meg pótlólag.

Az őrparancsnok úr beosztja, ki melyik autóra kerül, s az egyes akciócsoportoknak mi lesz a feladatuk. Én a 3-as csoportba kerülök három vörösvári polgárőrrel: Falics Jánossal, Alajtner Lászlóval és Diczkó Józseffel együtt. Első feladatunk a Piliscsabai út végén lévő hétvégi ház terület ellenőrzése.

A teremből kimenet gratulálók Drávecz Ferencnek, aki aznap délelőtt vette át megérdemelt jutalmát Komáromi István megyei

telik 2-3 évbe, mire tárgyalni fogják az ügyet. Addig szabadon garázdálkodhat az illető. Félő, hogy a tárgyaláson a mostani 104 helyet jóval több esetet kénytelenek tárgyalni... De azért majd rajta tartom a szemem...

20.15: Indulás! A polgárőrök beszállnak a gépkocsikba. Három rendőr van velük, Koczka Gábor őrparancsnok, Drávecz Ferenc vörösvári körzeti megbízott és Szabó Imre piliscsabai járőr. Minden második autóra jut tehát rendőr. Ez azért fontos, mert a polgárőröknek semmilyen különleges jogkörük nincsen, még igazoltatni sem igazoltathatnak senkit. Az akció során a hat autó végig rádióösszeköttetésben egymással és az őrök szolgálatot teljesítő rendőrökkel.

20.30: Megérkezünk a helyszínre. Az autót a Tácsik-pékség udvarán állítjuk le. Biztos, ami biztos, jobban szem előtt van. Lopnak már el a polgárőröktől, rendőröktől is autót, nem is egyet.

Elindulunk fölfelé az úton. Egy teremtelélekkel sem találkozunk. Néma csend mindenütt, csak talpunk alatt csikorgó a hó. Ez már a víkendházak terület. Erre ilyenkor senki sem jár, és még kutyák sincsenek. Ideális terep betörők számára. És ők tudják is ezt. Alig akad olyan víkendház a környéken, amit ne törtek volna már fel.

Cudar hideg van. Nagyon fázik a lábszá-

ram. Vacogok. Falics János rám néz:

– Mondtam, hogy melegen öltözz! Én két nadrágot vettem fel!

Lassan telik a szolgálat. Bevilágítunk a házak udvarába, felírjuk az ott parkoló gépkocsik rendszámát. Egy autó jön most felénk az úton. Már éppen íránk fel a rendszámot, amikor János leint minket:

– Hagyjátok, ismerem a srácot, ez itt lakik az utca végén...

Már visszafelé megyünk, amikor a viadukt előtt egy nyitott kertajtóra leszünk figyelmesek. Közelebb menvén észrevesszük, hogy a lakat le van szedve. Ide alighanem betörték. Bemegyünk a kertbe. László megnézi a bejárati ajtót. Az is úgy néz ki, mintha felfeszítették volna, aztán utólag valaki bedrótózta, talán a szomszéd, hogy mégse álljon tárva-nyitva.

Közben megérkezett a 4. számú akciócsoport is. Most már nyolcan-tizen toporgunk a bedrótózott ajtó előtt. Mi tévők legyünk? Be nem mehetünk.

Rádióon jelentjük az esetet a parancsnok úrnak.

– Menjetek be, nézzétek meg, mi van a házban – adja ki az utasítást Koczka Gábor.

László kidrótózta az ajtót, benéz, benyit a szobákba. A belső ajtók zárva vannak, betörésnek semmi nyoma. Lehet hogy csak a tulajdonos hanyagságával, nemtörődömségével van dolgunk? Elképzelhető.

Jelentjük a látottakat. A többi a rendőrökre tartozik.

Visszabandukolunk az autóiig. A lábam már nagyon fázik. Szinte megváltást jelent a számomra, amikor beülünk az autóba.

22.15: Újra az őrök. Az átfagyott csoportok egymás után érkeznek vissza. Koczka Gábor csoportja kissé megszorodott. Két fiatal korú prostituáltat hoztak be a Város-gondnokság elől. A lányok megszeppenve, fázósan üldögélnek a szűk folyosón. Mire mindenki visszaérkezik, alig férünk el.

– Biztosan csodálkoznak, hogy ilyen nagy itt a nyüzsgés – biccent a lányok felé az egyik polgárőr.

22.30: Újabb eligazítás. A következő másfél órában csoportunknak az a feladata, hogy a Benda-tanyánál figyeljük az autótolvajokat. Sofőrünk, Diczkó József begyűjtja a motort. A saját autóját vezeti, a saját pénzén.

22.45: Szántó felé haladunk. Ráhajtunk egy földútra, s megállunk az út mellett egy fás-bokros részen.

– Ide szokták az autótolvajok a főlösleges alkatrészeket, karosszériákat hozni – magyarázza nekem László. – Szétszedik a lopott autót, a jól értékesíthető – sokszor előre megrendelt – alkatrészeket megtartják, a többit elhajtják. Nemcsak itt, még van két-három hely a környéken. Ezeket folyamatosan figyeljük...

– Nem látok roncsokat – nézek ki a kocsi jégvirágos ablakán.

– Hát persze, azokat a fémgyűjtők mindig órák alatt eltüntetik, semmi sem marad hasznosítatlanul – hangzik a válasz

Félóra várakozás után egy autó fényszórája villan ránk szemben.

– Hová jön ez a kocsi? A szántóföldre? Roppant gyanús – mondják a többiek.

Az autó hirtelen megáll, megfordul, és teljes sebességgel visszafelé kezd száguldani az országút irányába.

– Észrevettek minket – eszmél József, és már indítja is az autót.

Irány utánuk. Sajnos azonban túl nagy a távolság köztünk. Mire kievickélünk mi is az országútra, a gyanús autó már eltűnik a ködben.

De talán még nincs veszve minden. László, a rádiósunk mozgósítja az egyik csabai csapatot, akik éppen a Szent Erzsébet úton járnak, hogy állítsák meg az autót a Fő út előtt.

A gyanús autó azonban nem arra menekül.

– Kicsúszott a kezünk közül – mondják csatlódottan társaim. – Nem baj, legközelebb elkapjuk.

23.45: Újra az őrsön. A csabaiak behoztak egy fiatalembert, akinél nem volt személyi. A srác nagyon zokon vette a dolgot, dúl-fúl magában a folyosó végén.

– Nem csináltam semmit, csak beszélgettem a haverokkal.

– Volt azért egy kis hangoskodás is – így a csabaiak.

A két prostituált lány közben felmelegedett, s az önbizalmuk is visszatért. A polgárőrök és a rendőrök is udvariasan, sőt kedvesen beszélnek velük, még egy-két poén is elcsattan. Nekem valahogy nincs kedvem viccelődni velük, amikor megtudom, hogy mind a ketten 17 évesek. Ha belegondolok, hogy a tanítványaim is lehetnének... Egyikőjük román állampolgár.

– Minek adnak az ilyenek tartózkodási engedélyt, úgyis tudják, hogy mit fog itt csinálni Magyarországon – méltatlankodik az egyik polgárőr.

A lányok tudják, hogy semmi bántódásuk nem eshet, el kell hogy engedjék őket.

– Bácsi, adja vissza a papírjaimat – kérleli az egyik lány Drávecz Ferencet.

Ez újabb derűtséget szül. Félrehúzódom a sarokba, nehogy véletlenül engem is lebácsszon a lány.

Amikor visszakapják mindketten az igazolványukat, elkéri a behozott fiatalembertől a mobiltelefonját, és felhívják a – nevezük őket így – „barátaikat”, hogy jöjjenek értük.

Még éjfél előtt a fiatalemberrel együtt elengedi őket az ügyeletes tiszt.

24.00: Az utolsó gyors eligazítás az épület bejáratánál. A beosztást most nem a parancsnok ír, hanem Szabó Imre őrmester ismerteti. Indulunk ugyanis Csabára, ott fogunk a következő két órában járőrözni.

Amint autóba ülünk, látjuk, hogy néhány méternyire a rendőrorstól megáll egy fehér Mercedes, és felveszi a lányokat. Boldogan integetnek az indulófélben lévő polgárőröknek: „Viszontlátásra! Csóó!...” Majd eltűnnek az éjszakában.

Mi lassan araszolunk a sűrű ködben Csaba felé, József legfőbb segítsége az országút fehér választóvonalára, abba kapaszkodik tekintetével...

Vörösvárt elhagyva a köd – mintha nem

is lett volna – egyszeriben megszűnik.

– Látjátok, ez a mi tiszteletünkre történt – üzenjük rádión a csabaiaknak, akik előttünk mennek egy Mitsubishi Pajeron.

– Jó kis autó! – mondom nem minden gonoszkodás nélkül.

– Hát igen, a mi polgárőrautónkba meg már csak hálni jár a lélek – mondja szomorúan János. – Arról nem is beszélve, hogy benzinre sincs pénzünk...

– A csabaiak bezzeg egymillió forint támogatást kaptak az önkormányzattól – zúgolódnak tovább útitársaim –, de meg is van az eredménye, érzelhetően csökkent náluk a bűnözés az elmúlt évhez képest...

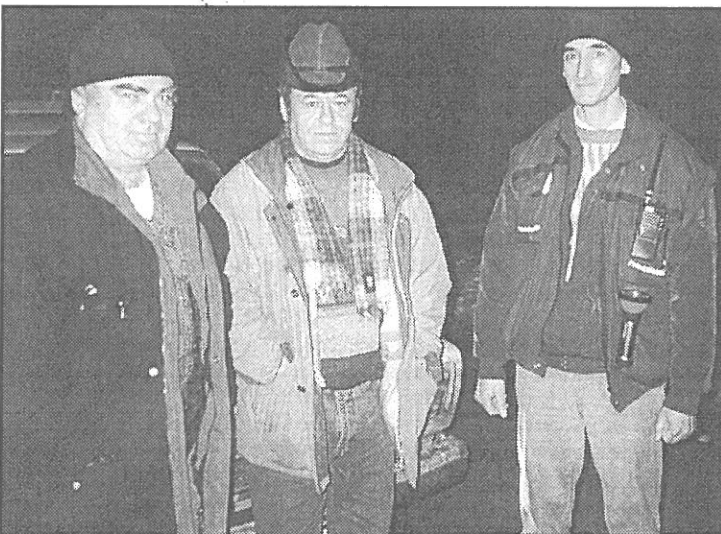
Közben megérkezünk célunkhoz, a templom mellett lévő kocsmához. Éppen záróra van. Két ember tántorog kifelé a kocsmajántról.

Egyikőjük, amikor észrevesz minket, jópofáskodva kiált oda ivócimborájának:

– Hallod? Itt van a rendőrség, b... meg! Meneküljünk!

És lám, menekülnek. Cikkakban a széles utcán.

A következő félóra azzal telik, hogy hazakísérjük őket, nehogy valami „balhét” csinálganak.

A 3-as akciócsoport tagjai:
Falics János, Diczko József és Alajtner László

0.30: Az év utolsó napjába fordultunk. Szilveszter van. És mi, ahelyett hogy otthon kergetnénk az álmokat a pihepuha ágyban, egy idegen faluban szitkozódó és okádó rézszegeket kíséretünk...

– Csak az igazán elhivatott, sőt megszállott emberek állnak polgárőrnek, ezt nem is lehet másként csinálni – mondja János.

– Hányan vagytok most? – kérdezem.

– Megalakulásunk óta 63-an jelentkezték polgárőrnek, a jelenlegi létszám 30 fő, de ebből csak 25-en vesznek aktívan részt a munkában – hangzik a válasz.

Lassan kierünk a falu szélére. „Végző utca” – olvasom az utcablán. Ha nem mondanák, akkor is tudnám a szegényes, elhanyagolt házak láttán, hogy melyik etnikum lakik itt.

0.45: Két férfit követünk. A csabaiaktól azt az információt kaptuk, hogy mindketten ültek már betöréses lopásért. Időnként elve-

szítjük őket szem elől, majd újra rájuk bukkanunk. Szemmel láthatóan idegesítjük őket.

– Ezek ma már nem fognak betörni. Valószínűleg elvettük a kedvüket... – mondja László. – Éppen ez a munkánk lényege, állandó jelenlétünkkel zavarni a bűnözőket. Ha csak néhány tucat bűncselekményt hiúsítunk meg így, már megérte.

1.30: Az összes járőrautó egy kék Mercedes követ. A kocsiiban négy fiatalember ül. Egymásnak adjuk a figyelmet. Mi is követjük időnként az autót, majd átengedjük a csabai kollégáknak. A Mercedes ide-oda csalinkázik a faluban. Hol itt tűnik fel, hol ott. Már-már úgy tűnik, szórakoznak velünk. Aztán Szabó Imre őrmester igazoltatja a fiatalembereket.

– Mi az, még autózni sem lehet? – kérdezi méltatlankodva egyikőjük. – Szabad országban élünk, nem?

A rendőr szó nélkül visszaadja az igazolványt, hozzászólt már az effajta kioktató beszédhez. És végül is, rosszban sántikálni az még nem bűncselekmény...

A kék Mercedes utasai, úgy látszik, megunhatták a zaklatást, mert néhány perc múltán teljesen felszívódnak.

– Na, ezeket is elriasztottuk!

– De el ám, lehet, hogy most mennek át Vörösvárra! – teszi hozzá valaki nem kevés iróniával.

2.00: Gyülekező a csabai benzinkútnál. Jól esik a büfében egy forró tea vagy kávé. Mindenki fáradt, de jókedvű. Mindnyájan jól nevetünk, amikor kiderül, hogy két járőkocsi tévedésből egymást üldözte.

Gyors mérleg: ha voltak is kommunikációs hibák (a rádiók sem működtek mindig tökéletesen), jól összehangolt és példamutató akció volt. Nemcsak kéthavonta kellene hasonlókat szervezni. Az alvilágot, a bűnözőket szemmel kell tartani, hogy tudják: figyeljük őket, számon tartjuk minden lépésüket, s nem hagyjuk, hogy értekeinket, otthonaink nyugalmát, gyermekeink és asszonyaink biztonságát veszélyeztessék.

2.15: Útban hazafelé.

– De jól alszom holnap délelőtt – mondom, s még hozzátennék néhány ostobaságot, teszem azt, „ez jó mulatság, férfimunka volt”, s hogy milyen hőstett volt tőlem, hogy egy Zsiguliban vacogtam át az előszilvesztert, amikor József hangja kijózanít:

– Jó neked, nekem reggel munkába kell mennem: fél hatkor kelek...

Fogarasy Attila

Közös erővel a bűnözők ellen

Bemutatjuk új őrsparancsnokunkat

Koczka Gábor főhadnaggyal, a Pilisvörösvári Rendőrőrs új vezetőjével egy polgárőrgyűlés után ültünk le néhány szót váltani eddigi életútjáról és a rendőrség tevékenységével kapcsolatos elképzeléseiről.

A főhadnagy úr fiatalosan energikus, fegyelmezett és határozott ember benyomását keltette bennem. Magáról rendkívül szűkszavúan beszélt, s nem kezdett sirámokba akkor sem, amikor az őrs helyzetéről kérdeztem őt. Tudta, én is tisztában vagyok vele – mint ahogy bárki, aki a rendőrség meglehetősen lepusztult és szegényes berendezésű épületében mostanában megfordult –, hogy rendkívül nehéz feltételek között kell küzdeniük a vörösvári rendőröknek a terjedő bűnözéssel, a jól felszerelt és jogilag kikupált bűnözőkkel szemben.

Koczka Gábor 1965-ben született Miskolcon. Középiskolai tanulmányait a Földes Ferenc Gimnáziumban végezte. Az érettségi után beléköstölt a pedagógiai munkába: egy évig egy általános iskolában tanított testnevelést és földrajzot. A kötelező katonai szolgálat után a szentendrei Kossuth Lajos Katonai Főiskolán határőr szakon folytatta tanulmányait. A főiskolát hadnagyként elvégezte a budapesti Rendőri Ezredhez került. Mindennapi munkája mellett elvégezte a Rendőrtisztviselői Főiskolát is. 1991-ben rendőr főhadnaggyá léptették elő.

1996-ban került Budaörsre – katonáskodásának színhelyére –, ahol a rendőrkapitányság bünyügyi osztályának főnyomozója lett. Nyomozói tevékenységét a bünyügyi osztály kihelyezett munkatársaként a Pilisvörösvári Rendőrőrs érdekeltégi területén fejtette ki.

A főhadnagy úr még annyit árult el magáról, hogy nős, két fiú- és egy leánygyermek édesapja, és hogy szeret horgászni.

A rendőrség vezetésével 1998. decemberében bízták meg, végleges kinevezése egy év után várható. A főhadnagy úr ennek is köszönhetően – azaz hogy rátermettségét, tehetségét bizonyítsa – nagy energiákkal kezdte meg parancsnoki munkáját. Ebben már vannak tapasztalatai, hiszen Juhász József korábbi őrsparancsnokot ő helyettesítette betegség vagy szabadságolás esetén. Az elmúlt két év során végzett bünyügyi nyomozói munkájának köszönhetően kiválóan ismeri a terület bünyügyi helyzetét, az itt garázdálkodó bűnözői csoportokat.

Tevékenységének jövőbeli eredményességét sajnos hátráltatja a személyi állomány hiányossága: 32 rendőr helyett 19 áll csak rendelkezésére. Szintén negatív irányban hat a rossz technikai felszereltség. Jelenleg két gépkocsival rendelkezik: egy közel 400 000 km-t futott VW Golfal és egy Skoda személygépkocsival. A kiterjedt hétvégi házas területen ezekkel az autókkal nem sokra mennek, mindenképpen terepjárókra lenne szükség, hogy fel tudják venni a küzdelmet azokkal a bűnözőkkel, akik a vikendházak feltörésére „szakosodtak”.

A főhadnagy úr eredményként könyvelni el az elmúlt időszakra vonatkozóan, hogy sikerült a vörösvári polgárok kényelme érdekében Budaörsről áthozni a személyi igazolvánnyal és a jogosítvánnyal kapcsolatos ügyintézt.

– *Milyennek tartja Vörösvár bünyügyi helyzetét? – tettem fel a kérdést új őrsparancsnokunknak.*

– Bizonyára sokkal kezelhetőbb lenne a helyzet, ha a bünyügyi állomány biztosítva lenne. Sajnos csak egy bünyügyi nyomozónk van, akinek ráadásul a helyszíneléseket is végeznie kell. Szerencsére nagyban segíti a bünyügyi munkát, hogy kiváló körzeti megbízottaink vannak. *Drávecz Ferenc* például már 13 éve dolgozik a területen. Gazdag tapasztalatai nagyban megkönnyítik a nyomozást. Előfordul, hogy csak néhány pillantást vet a tett színhelyére, és megmondja, hol kell keresnünk a tettest.

– *Mik az elképzelései az őrs tevékenységét, munkáját illetően? **

– A rendőri munkában a hangsúlyt a bünyügyek felderítésére fogom helyezni. De a közlekedési szabályokat súlyosan megszegők ellen is keményen fel fogok lépni. Mindent elkövetek, hogy a bünymegelőzés terén is nagyobb eredményeket érjünk el. Ebben maximális mértékben számítok a polgárőrség segítségére. Az ő ember- és helyismeretük, lelkesedésük, tenni akarásuk nagy hasznunkra lehet. A rendőrség és a polgárőrség kapcsolata már eddig is jónak volt mondható – példa erre, hogy éppen egy polgárőrgyűlésen találkoztunk –, a továbbiakban a rendőrség részéről még szorosabbá, gyümölcsözőbbé kívánom alakítani az együttműködésünket. A nagyobb akciókba nemcsak a vörösvári, hanem a Pilisi-medence többi polgárőr egyesületét is be kívánom vonni. Bizom benne, hogy erőink megsokszorozásával nagyobb eredményeket érhetünk el.

De nemcsak a polgárőrökre számítok a bünymegelőzés terén, hanem minden becsületes vörösvári polgárra. Nagy híve vagyok a „Szomszédok egymásért” mozgalomnak. Ha a lakosok figyelnének arra, mi történik a szomszéd portáján, kölcsönösen vigyáznak egymás értékeire, jelentenek, ha gyanús személyeket vagy jelenségeket észlelnek, bizonyára sokkal kevesebb bűnesetet kellene felderíteniünk. Kérek mindenkit arra, törődjenek többet egymással, és segítsék a rendőrök és a polgárőrök munkáját. Csak akkor tudunk „szolgálni és védeni”, ha a lakosság bizalmát és segítségét is magunkénak tudhatjuk.

Fogarasy Attila

A tűzoltó-egyesület köszönete 1998. évi támogatóinak

A Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó-egyesület köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik 1998-ban támogatásukkal (pénzadományokkal, társadalmi munkával és egyéb adományokkal) lehetővé tették a tűzoltóság gazdasági problémáktól mentes, zavartalan működését.

Támogatóink voltak:

Abafalvi Ferenc, Arezor Kft., Bizinger István, BMTOP, Botzheim Mátyás, Braun Jánosné, Charlie és Tsa Kft., Dalosiné Molnár Ilona, Denk Ferencné, Föld- és Bányamérő Kft., Fritz István, Fritz Tibor, dr. Gábéli Zoltán, dr. Gábéli Zoltánné, Geoszolg Kft., Gerstetteni Tűzoltóság, Gondola Pizzeria – Wieszt László és Wieszt Lászlóné, Grand Ács Kft., Grósz Béla, Halmai Vendégház, Halmschlager Márton, Halmschlager Trade Rt., dr. Harmath Attiláné, ifj. Hau János, Havas Ferenc, Heim Márton, Hofstädter István, Horváth József, Jung Gábor, Kontra Gyula és Kontra Gyuláné, Kövi Kft., Krausz Józsefné, Krausz Tamás, Krupp Mária, Krupp Péter, Liegl Kft., Lovász Ernő, Magyar Terranova Kft., Magyar né dr. Pintér Gabriella, Manhertz István, Manhertz János, Marika Fotó, Maszlag és Tsa Kft., Mátrai Mátyás, Mirk József, Mogyorósi István, Molnár Sándor, Müller János, Müller Márton, Müller Papír, Muth Márton, Parfé Kft., Pfeiffer János, Pfeiffer Jánosné, Pfeiffer Zoltán, Pichl Géza, Pilis Security, Pilisi Kábeltevé, Pilisszántó Község Polgármesteri Hivatala, Pilisvörösvár Város Önkormányzata, Schäffer Lőrinc, Sebesfi Györgyné, Sebesfi Kft., Siklósi Gábor, Sodi Kft., Sodró Erika, Steckl Mátyás, Stéhli Pál, Sváb Pékség, Szabó László, Szakszon Péter és családja, Szamos Marcipán Kft., Tagscherer Kft., Varázskő Kft., Waldi Kft., Wehrheim-Oberhaimi Tűzoltóság, Wippenhauser István, Ziegler István, Ziegler Katalin, Zöldcsibe Bt.

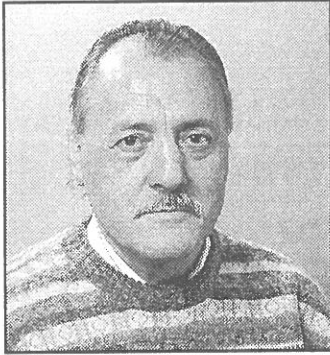
Külön köszönjük a budapesti, a budapesti XIII. és III. kerületi, valamint a Pest Megyei Tűzoltó-parancsnokság patronálását, a Pomázi Tűzoltóság szakmai továbbképzés terén nyújtott támogatását és a Magyar Tűzoltószövetség segítségét.

Egyesületünk csak ilyen háttér mellett tudta elérni, hogy tűzoltóink 1998-ban 147 tüzesethez (ebből 72 esetben Vörösvárra) és 37 műszaki mentéshez (ebből 19 esetben Vörösvárra) vonultak ki, és nyújtottak hathatós segítséget.

Egyesületünk vonulós létszáma 14 fő volt, összlétszámunk az egyéb tagokkal együtt 24 fő.

A Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó-egyesület nevében ezúton is kívánok tűz- és katasztrófamentes boldog új évet!

Kárpáti János
elnök

Jáci Attila

vállalkozó, volt önkormányzati képviselő
1938-1998.

Botzheim István polgármester
gyászbeszéde Jáci Attila temetésén:

Tisztelt gyászoló család,
tisztelt egybegyűltek!

Az a szomorú kötelességem, hogy Pilisvörösvár képviselő-testületének volt tagját, Jáci Attilát, a város és önkormányzata nevében utolsó útjára elkísérem, és ravatalánál elbúcsúztassam.

„Meggyőződése, hogy jóindulatú összefogással, hittel és lelkiismerettel... lehetőséget tudunk teremteni egy jobb környezet és közérzet biztosítására.”

Ezek Attila szavai, melyeket egy választási kiadványából idéztem. Ezek olyan cé-

lok, melyekkel a helyi politikai életben mindenki egyet kell hogy értsen függetlenül attól, milyen pártállású, és milyen oldalon, ill. színekben indul a választásokon. Én is egyetérték veled, bár csak rövid ideig volt alkalmam veled együtt dolgozni a képviselő-testületben.

Jáci Attila alakját felidézve kire emlékezhet a vörösvári polgár?

Generációk sora tartja jó emlékezetében nagyapját, szüleit, akik pedagógusként, iskolaigazgatóként szolgálták a település oktatásügyét.

Attila értelmiségi pályát választva előbb gépészmérnöki, majd villamosmérnöki diplomával a zsebében, ifjú mérnökként külföldön szerzett gyakorlatot, és vélhetően növelte a magyar műszaki szakemberek hírnevét.

Vállalkozói bátorságát mutatja a tény, hogy amint a politikai és gazdasági környezet ezt lehetővé tette, azonnal itt, Pilisvörösváron fogott vállalkozásba. Ennek névválasztása és működése városunk hírnevét öregbíti.

De emlékezhetünk Attilára mint az idősebb beszélgetőtársra a fehér asztalnál is. Mások viszont a focisták szponzoraként tartják meg emlékezetükben.

Hogy hányféle gondja, életét nehezítő pillanata volt, megtartotta magában, és most, korai halálával már elvitte sírjába is.

Mi emlékezünk a település szolgálatában eltöltött idejére, és ezt az emlékezetet megtartva búcsúzzunk.

Béke veled, Attila!

Megérkeztek

XII. 2. *Fetter László*

Fetter László és Stocker Anna fia

XII. 13. *Katona Dóra*

Katona János és Polányi Mónika leánya

XII. 18. *Bolvári Viktória*

Bolvári István és Szántó Valéria leánya

XII. 19. *Katona Melissza*

Katona Antal és Güth Melinda leánya

XII. 23. *Szivek Dávid*

Szivek László és Sebő Anna fia

XII. 26. *Manhertz Dorottya*

Manhertz Péter és Bohács Nikolett leánya

XII. 28. *Jónás Rita*

Jónás Nándor és Balogh Rita leánya

XII. 29. *Hasenfratz Balázs*

Hasenfratz József és Szebelédi Mónika fia

I. 1. *Egri Bernadett és Egri Patrícia*

Egri Gábor és Szücs Ágnes leányai

I. 4. *Silye Norbert*

Silye Béla és Fazekas Ildikó fia

I. 5. *Mikusik Gergő*

Mikusik Imre és Mirk Karolina fia

I. 6. *Fischer Brigitta*

Fischer János és Steckl Andrea leánya

I. 10. *Kurilla Tamás*

Kurilla Gábor és Szauder Ágota fia

I. 10. *Stób Zsolt Csaba*

Stób Zsolt és Bódi Rozália fia

A Közösségi Ház programjai

Német nyelvű színjátszó kör gyermekeknek

Várjuk azon 10-14 év közötti gyermekek jelentkezését, akik kedvet éreznek a színjátszáshoz. Szeretnek szerepet alakítani, pódiumra lépni, és szívesen tanulják a német nyelvet. Az első foglalkozás időpontja: január 28 (csütörtök) 16 óra.

Virágkötészet

Virágkötő tanfolyam indul kezdőknek január 26-án (kedden) 17 órakor. Részvételi díj: 8000 Ft + alkalmanként 2500 Ft anyagköltség. Bővebb információ és jelentkezés a Közösségi Házban.

Nyelvtanulás

Februártól újabb angol és német kezdő, illetve haladó nyelvtanfolyamok indulnak.

Várjuk jelentkezésüket a 367-198-as, ill. a 330-470-es telefonszámon.

Baba-mama beszélgető kör

Témája: a babaápolás és -gondozás. Minden napi gondok, táplálkozás, gyermekbetegségek, alternatív gyógymódok. Vezeti: Banda Judit egészség-tanácsadó, gyógyszerész.

Időpontja: keddenként 9³⁰-11⁰⁰-ig.

Első foglalkozás: január 19.

Részvételi díj: 3000 Ft/10 alkalom

Információ, jelentkezés: a 374-586-os, ill. a 330-470-es telefonszámon.

Reform táplálkozás, reform életmód

Kéthetenkénti előadások az egészségmegőrző táplálkozásról és életmódról

Első előadás: január 20.

Belépődíj: 400 Ft (nyugdíjasoknak 250 Ft)

Fogyókúra fakanállal

A tanfolyam célja egy új, természetes táplálkozásformába való bevezetés, amelynek segítségével éhezés nélkül megszabadulhatnak felesleges kilóiktól.

Időpontja: kéthetenként szerdán 16³⁰-19³⁰-ig.

Első foglalkozás: január 27.

Részvételi díj: 6500 Ft (egy receptgyűjteményt és az anyagköltséget is magában foglalja).

Farsangi rendezvények

Január 23-án: a Gradus Egyesület bálja

Január 30-án: Vállalkozók Bálja

Február 6-án: a Fűvözenekar svábbálja

Február 13-án: a Heimatverein bálja

Február 15-én: a nyugdíjasok bálja

Február 16-án: a Heimatverein farsangtemetése

Helyesbítések

Decemberi számunk egészségügyi mellékletében tévesen közöltük *dr. Kelemen Ilona* gyermekorvos rendelési idejét.

A doktornő a következők szerint rendel:

Hétfő: 9⁰⁰-12⁰⁰, kedd: 14⁰⁰-17⁰⁰,

szerda: 14⁰⁰-17⁰⁰, csütörtök: 9⁰⁰-12⁰⁰,

péntek: 9⁰⁰-12⁰⁰.

Eltávoztak

XII. 11. *Szigetvári Irén*, Mervó József özvegye, 75 éves, Kápolna u. 1.

XII. 18. *Bednarek János*, Huy Róza férje, 78 éves, Kápolna u. 105.

XII. 20. *Jáci Attila*, Péter Judit férje, 60 éves, Szabadság út 22.

XII. 28. *Schuck Rudolf*, Ábele Julianna férje, 66 éves, Hunyadi u. 56.

I. 1. *Kimmel Julianna*, Szommer Antal özvegye, 92 éves, Petőfi S. u. 33.

I. 2. *Fazekas Terézia*, Dalnoki Sándor felesége, 62 éves, Orgona köz 3.

I. 3. *Peller János*, Bauer Katalin férje, 65 éves, Nagyvárad u. 12.

I. 11. *Hau Katalin*, Halmschlager József özvegye, 71 éves, Arany J. u. 10.

Az újság 15. oldalán az „Otthoni szakápolás címszó” alatt közölt információk félreérthetőek voltak.

Az Empátia Bt. és a Napos Oldal Szociális Központ egymástól teljesen független otthoni szakápolást ellátó szervezet. Az Empátia Bt. pilisszentiváni székhelyű magántársaság, és semmilyen kapcsolatban nincs a Napos Oldal Szociális Központtal.

TITKÁRNŐT gyakorlattal, német nyelvtudással és számítógépes (Word, Excel) ismeretekkel, azonnali belépéssel felvesszünk. Jelentkezés a Mark Consulting Kft.-nél, 1067 Budapest, Teréz krt. 33. I. 12. Tel.: 269-5507

**Lakodalmakra,
rendezvényekre hűtő-
kocsival hűtést vállalok.**
34-349-273 (délután)
20-9507-825

Dunakanyar svábbál

1999. február 13-án
Visegrádon a Sirály étteremben

Köszöntő koktél,
háromfogásos vacsora
éjfél után sörfalatkák

Zene: Dunabogdányi Fúvószenekar
és a Soroksári „Lustige Musikanten”
sramlizenekar

Nemzetiségi ének- és tánckarok fellépése
Tombola

Információ és asztalfoglalás:
26-398-160

Megnyílt bevezető árakkal, nagy árukészlettel!

VASANYAGOK KIS- ÉS NAGYKERESKEDÉSE

Solymár (Szarvas), Bécsi út 39.

Betonacélok, zártszelvények, csövek, I-, U-, T-acélok, szögacélok, laposacélok, kör- és négyzetacélok, hegesztett hálók, durva és finomlemezek, huzalok nagy választékban. Készleten nem lévő anyagok szállítása 24 órán belül központi telepünkről.

Engedmények a kiskereskedelmi árból:
50 000 Ft felett **5%** – 200 000 Ft felett **8%**
Felhasználóknak mennyiségtől függetlenül: **5%**
Vizonteladóknak: **nagyker ár**

HÁZHOZZÁLLÍTÁST VÁLLALUNK!

Nyitva tartás: H-P 7⁰⁰-16⁰⁰, szombat: 7⁰⁰-12⁰⁰

Tel./fax: 06-26-363-900
06-20-9563-900

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Eisenberger Lászlóné, Forintos bolt, Halmschláger élelmiszerboltok, Havas kiskereskedés, Hidasi vegyeskereskedés, hírlapárusok, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC, Margit minimarket, Német Nemz. Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt, Sebesfi bolt, Sikari gyógyszerár, SPAR áruház, Szintai papírbolt, Sztinka és Mirk élelmiszerbolt, Városi Könyvtár, Vizöntő gyógyszerár

A Vörösvári Újság hirdetési díjai
(1999. március 31-ig)

1/1 oldal	10 000 Ft
1/2 oldal	5000 Ft
1/4 oldal	2500 Ft
1/8 oldal	1250 Ft

(Az árak áfával együtt értendők!)

Vörösvári Újság - Verischtwaver Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja

Felelős kiadó: Botzheim István polgármester / **Felelős szerkesztő:** Fogarasy Attila

A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi

Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel./fax: 06-26-330-140. E-mail: fogarasy@mail.maze.hu

Készült a Komp Kft. nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-9420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila

ISSN 1417-6823